

„Kaip aš galiu nugalėti“

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1963 m. rugpjūčio 25d. rytą, Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).

Palenkime savo galvas maldai.

Mūsų Tėve, mes dėkojame Tau šį rytą už šį nuostabų laiką, kurio metu galime ir vėl kartu susirinkti, ir atsiversti Viešpaties Žodį, Kuris yra padėtas čia priešais mus. Ir... ir dabar meldžiame, kad Šventoji Dvasia paimtų tai, kas yra Dievo ir pateiktų tai mums, kad šiandien mes galėtume palikti šią vietą linksmomis širdimis kupinomis džiaugsmo. Kad pamatytume Tavo didžią išlaisvinimo jėgą, Viešpatie, kaip ji išlaisvina belaisvius ir padaro juos laisvus, padaro mums žinoma tai, kas buvo ir kas yra, ir kas ateis. Ir mes tiesiog dėkojame Tau už šiuos dalykus.

2 Mes meldžiame, kad Tu palaimintum mus, kai mes dabar kartu nagrinėsime Tavo Žodį. Ir kai mes išsiskirstysime, tegul mūsų širdyse galės būti pasakyta, mums gyvenant toliau: „Mūsų širdys degė mummyse, kai Jis, Šventoji Dvasia, kalbėjo mums, kol mes buvome kelyje“.

3 Palaimink šiandien kiekvieną tarnautoją, visose vietose, Tavo tarnus, kurie kovoja už Tai, šią Tavo Tiesą. Atsakyk į jų maldas dėl ligonių. Išgydyk sergančius kūnus tų, kurie kenčia.

4 Viešpatie, mes norime paprašyti, kad Tu ateitum į žmonių tarpą ir surastum ten tą išrinktąją sėklą, Viešpatie, ir atvesk ją kažkokiu būdu tam, kad Šviesa apšviestų taką, Viešpatie. Nes mes tikime, kad valanda yra vėlyva, saulė greitai leidžiasi vakaruose, tuomet greitai ateis tas laikas, kai „laiko daugiau nebebus“. Laikas ir Amžinybė kartu susilies, kai Dievas ir Jo žmonės kartu susijungs. Ir mes meldžiame, Dieve, kad tuo laiku, kad mes būtume priskaičiuoti prie tų, kurie susijungė Kristuje, kurie yra vadinami Jo Nuotaka.

Padėk mums šiandien, mums ruošiantis, nežinant, kas mūsų laukia rytoj, bet esame pasiruošę viskam, Viešpatie, kiek mums yra žinoma, tam, ką Tu mums paruošei. Mes esame pasiruošę tai priimti. Mes prašome šio palaiminimo Dievo šlovei, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

Jūs galite sėstis.

5 Aš tikrai apsidžiaugiau, šį rytą, kai atėjau ir pamačiau, kad... žmonės susirinko Viešpaties tarnavimui. O dabar norime pranešti dėl šio vakaro. Šį vakarą bus išgydymo tarnavimas. Mes melsimės už ligonius, šį vakarą. Vos prieš kelias akimirkas jie...

6 Vos tik man atėjus, Bilis, mano sūnus, pasakė man, tarė: „Ten yra... čia yra ponas, vargšas vyras, kuris atvyko automobiliu iš toli“. Ir pasakė: „Aš... aš pasodinau jį kambaryje, tėti“.

7 Aš... aš praėjusį vakarą atvažiuoju vėlokai ir... ir man nepavyko užtektinai pasiruošti sekmadieninės pamokos temai, kuria ketinau kalbėti šį rytą. Todėl aš paėmiau kelis užrašus, kuriuos užsirašiau išgirdęs vieną brolių kalbant ir iš to pasirinkau temą, kuri tiks šio ryto sekmadieninei pamokai; ir kol mes ruošimės, pasiruošime vakariniam tarnavimui.

8 Ir Bilis pasakė: „Ten yra sergantis vyras“. Pasakė: „Aš... aš... aš norėčiau, kad tu nueitum ten ir susitiktum su juo“. Taigi, visai neseniai aš buvau nuėjęs į tą kambarį. Ir ten sėdėjo brolis maždaug mano amžiaus ir jo žmona. Ir visai neseniai į mūsų tarpą nužengė Šventoji Dvasia.

9 Tik pagalvokite, vos tik paminėjome išgydymo tarnavimą ir štai ji ten nužengė. Suprantate? Ir Ji pasakė šiam broliui viską, ką jis buvo padaręs ir ką jis darė, ir kas sukėlė jo problemą, ir iš kur jis atvyko, ir viską apie jį. Ir ten kambaryje tvyrojo didelis, tamsus šešėlis. Po to jis pradėjo šviesėti, šviesėti ir šviesėti, po to Šventoji Dvasia perėmė valdžią.

10 Taigi, aš manau, kad šis vyras dabar yra... kažkur čia gale. Jis ir jo žmona galbūt negalėjo patekti į pastatą, bet jie pasakė, kad jie vis tiek pasiliks tarnavime. Jie atvyko iš pačios Jakimos, Vašingtono ir patys atvažiavo automobiliu. Ir jis yra Evangelijos tarnautojas.

Bet buvo verta pamatyti Die... Dievo malonę ten! Kai žmogui buvo tekę pabuvoti gydymo įstaigoje ir jam buvo daromos gydymo procedūros, ir visa kita... Šventoji Dvasia visa tai atidengė. Daktarai labai stengėsi padaryti viską, ką galėjo, greičiausiai, dėl šio žmogaus, bet tiesiog prireikė to tam tikro, nedidelio Dievo prisilietimo, kad būtų pakeista įvykių kryptis. Šoko terapija nėra blogai, bet ji yra tokia, ką mes pavadintume „žlabinėjimu tamsoje“, žinote. Jūs... tai gali pabloginti jūsų padėtį, suprantate, nes jūs galite visiškai prarasti atmintį, po to, kai jie suleidžia jums tuos vaistus. Bet Viešpats Dievas – kokia yra Jo malonė ir gailėstingumas! Ir net dar prieš man už jį pasimeldžiant, tai jau buvo išspręsta. Suprantate? Prireikė to kažkokio tam tikro dalyko iš Dievo, to tam tikro prisilietimo, kad tai būtų atlikta.

Man nederėtų to pasakoti. Taip. Aš pasižiūrėjau ir pamačiau dabar tą vyrą. Na, aš nežinojau ar jums pavyks šiandien ateiti, ar ne.

11 Šalyje, kurioje buvau apsistojęs šią savaitę... Aš... aš... aš myliu savo draugus, kurie ten gyvena. Tai buvo kaip nedidelės atostogos prieš šiuos didelius tarnavimus, suprantate. Ir aš sugrįžau namo tam, kad su šiais broliais nuvykčiau į voverių medžioklę. Ir ta šeima, šeimos, tiksliau, pas kurias ten buvau apsistojęs, jie tikrai yra malonūs žmonės. Ir žmogus, tikras brolis... jie yra draugai.

Ir vienas iš jų yra tikras medžioklinių šunų mylėtojas. Ir ten pas save jis turi jų daugybę. Ir... ir ten aš pamačiau patį gražiausią skaliką, nedidelį, tokį, kurį aš apibūdinau kaip: „pusės šuns aukščio ir dviejų šunų ilgio“, suprantate, kuris... kuris ten lakstė aplink namą. Ir aš pamaniau: „Tai bent, Džo tikrai norėtų turėti ką nors panašaus į jį!“

12 Ir, žinoma, Arizonoje nepavyktų jo auginti. Jis užstrigtų kaktuse ir tokia būtų jo baigtis. Todėl tada aš pasakiau, taip pat: „Tu negalėtum jo auginti. Šioje šalies dalyje jie neaugina šunų. Nes jie, na, iš jų tiesiog nebūtų naudos. Jie... taip pat dėl oro... kadangi šalyje yra

kaktusų ir jie pražūtų“. Ir tuomet, iš tiesų, ten esantis medžiotojas... vilkas ar kažkas kitas jį nužudytų, greičiausiai, bet kuriuo atveju, net jei jis ir paspruktų.

13 Taigi tuomet tas vyras pasakė man: „Tu tiesiog gali jį pasiimti“. Bet aš... aš negalėjau jo pasiimti. Aš... aš buvau dėkingas už pasiūlymą. Galiausiai sužinojau, kad tai buvo vienas iš jo mėgstamiausių šunų.

14 Ir šis vyras turi malonią žmoną ir mažus vaikučius. Ir kažkurią dieną ji pradėjo važiuoti atbulomis jo automobiliu ir ji vairavo tą „Oldsmobilį“. O šunytis buvo maždaug štai tokio dydžio, mažas šuniukas. Ir ji tiesiog pervaziavo per jį. Tas „Oldsmobilis“ pervaziavo šį mažą šuniuką, per jo nugarą štai čia, ir sutrynė jį, o ant įvažiavimo kelio buvę akmenys įsmigo išilgai į jo pilvelį, štai čia, suprantate. Ir... ir žmonelė vietoj to, kad greitai nugabentų šunelį pas veterinarus... Žinoma, veterinarijoje jie iš karto jį būtų užmigdę ir atėmę gyvybę. Suprantate?

Ten su manimi buvo dar vienas jaunuolis. Ir vos tik jis ten pasirodė, pasakė: „Jeigu tai būtų mano šuo, aš jį nušaučiau“. Pasakė: „Tik taip. Nėra prasmės leisti jam štai taip kentėti“.

15 Aš pasakiau: „Na, nenušaukime jo“. Aš pasakiau: „Šiek tiek palaukime“.

Nuvijau visus ir sugrįžęs pasimeldžiau už jį. Šunelis nusekė man iš paskos į verandą. Ir jis... [Susirinkusieji džiaugiasi – Red.] taip, jis... Suprantate? „Ko benorėtumėte, kai meldžiatės, tikėkite, kad tai gausite, ir tai turėsite, tai bus jums duota“. „Ko benorėtumėte“. Toks yra mūsų Viešpats Dievas. Ar ne? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Jis... Jis yra nuostabus ir nepakartojamas. Ir šį rytą mes tikrai Jį mylime; ir laukiame Jo žinodami.

16 Kažkurią dieną pastebėjau senyvo amžiaus porą, motina ir tėvas vieno labai puikaus, šio tikinčiųjų susirinkimo, nario. Ir motina yra, o, spėju, kad ji yra beveik šimto metų amžiaus ir taip pat tėvelis. Ir maždaug dvylika metų šis vyras negalėjo net pajudėti, tiesiog gulėjo išsitiesęs. Ar, net negali pasisukęs gulėti ant šono, negali nieko. Išgulėjo taip dvylika metų. Štai ką padaro senyvas amžius! O motina yra maždaug jo amžiaus, spėju, beveik šimto metų ir vargšelė beveik prarado psichinę pusiausvyrą. Ji galvoja, kad kažkas bando iš jos pavogti viską, ką ji turi.

Ir aš apžvelgiau... visus mus sėdėjusius ten aplink stalą, jaunus ir senus. Ir aš paklausiau: „Kur mes keliaujame? Ką mes darome?“. Ir ta ponia pas kurią aš buvau tuomet apsistojęs, tai buvo jos motina ir tėtis. Ir aš pasakiau: „Jūsų visų taip pat laukia tas pats. Būtent kiekvieno iš mūsų“. Suprantate?

17 Susimąstykite apie tai akimirkai, prieš mums pradėdant pamoką. Štai, kas jūsų laukia. Dėl ko jūs stengiatės? Tam kad galėtumėte gyventi. Dėl ko jūs gyvenate? Tam kad galėtumėte numirti. Ar tai nebūtų pats kvailiausias dalykas, jeigu mes atsiskaytume Amžinojo Gyvenimo, kurį parūpino Dievas? Apie ką mes galvojame? Kas... kas tokio yra mūsų mintyse, kas galėtų nukreipti mūsų dėmesį nuo... nuo visko? Kas, jeigu jums priklausytų šimtas milijonų dolerių ir jums priklausytų Indianos valstija, ar bet kuri kita valstija, ar netgi šalis, ar, jeigu jau kalba eina apie tai, visas pasaulis?

Nugyvensite pakankamai ilgai, vis tiek prieisite prie tokio pat galo. Suprantate? Ir nuolatos, diena iš dienos, su kiekvienu jūsų širdies dūžiu jūs artėjate tiesiai prie to. Suprantate? Jūs... jūs nieko nelaimėsite. Jūs esate pralaiminčiųjų pusėje ir jūs... jūs turite pralaimėti. Bet prisiminkite pažadą, kad: „Tas, kuris praras savo gyvybę dėl Manęs, ją atras“. Taigi, kokį didesnį turtą už Gyvybę galima atrasti, nors ir visas pasaulis jums atitektų? Bet, jeigu jūs... jeigu jūs atrandate Gyvybę, jūs atrandate didžiausią dalyką, kurį galime surasti. Aš norėčiau...

18 Pažvelgiau link kairės, iš mano pusės, ir vėl pamačiau, tik ką, dar vieną Viešpaties malonės trofėjų. Maždaug prieš dvi savaites mane pakvietė prie telefono. Ir malonus šios bažnyčios narys arba šio kūno... Aš nenoriu to vadinti „bažnyčia“. Aš... aš noriu tai pavadinti, kad...

Aš kalbėjau su kai kuriais žmonėmis, jie pasakė: „Na, kokiai bažnyčiai jūs priklausote?“.

Aš pasakiau: „Aš nepriklausau...“.

„Kokiai denominacijai jūs priklausote?“.

Aš pasakiau: „Jokiai“.

Pasakė: „Na, tuomet kam jūs priklausote?“.

Aš pasakiau: „Karalystei“.

19 Karalystei! „Ir viena Dvasia mes esame pakrikštyti į tą Karalystę“. Viena Dvasia, visi, į šią Karalystę! Jėzus pasakė: „Melskite: 'Teateina Tavo Karalystė. Tebūna įvykdyta tavo valia – kaip danguje, taip ir žemėje““. Taigi, vieną dieną stovėdamas prieš Atsimainymo Kalną Jis pasakė: Iš tiesų sakau jums, kad kai kurie iš čia stovinčių neragaus mirties, kol nepamatys Karalystės ateinančios jėgoje“. Tai buvo išpranašauta kaip mes tai išnagrinėjome, Atsimainymo Kalnas. Ir Biblijoje pasakyta: „Dievo Karalystė yra jumyse“. Todėl tai yra Karalystės žmonės, kurie išpažįsta, jog šie nėra jų namai. Šitai nėra mūsų namai. Mes laukiame Karaliaus Sugrįžimo, Karalystės įkūrimo.

20 Aš buvau pakviestas į kritiškos padėties atvejį vieno senyvo amžiaus brolio, kuris man buvo kaip tėvelis. Ir jis... Aš nepažinojau jo ilgą laiką, tačiau prisimenu tą dieną, kai atsivedžiau jį čia vandens krikštui. Ir žmogui greitai sukaks devyniasdešimt vieneri metai. Ir man paskambino jo puiki žmona, o ji buvo seselė, pasakė: „Jį ištiko visiškas širdies paralyžius“. Be to jis dar turėjo... O, kaip aš vadinu... negaliu pasakyti to pavadinimo. Širdies smūgis. [Sesuo sako: „Vainikinių arterijų“ – Red.] Vainikinių arterijų širdies smūgis. Ačiū jums. Vainikinių arterijų širdies smūgis ir visiškas širdies paralyžius. Daktaras nedavė jokios vilties, visiškai jokios. Ir žmogus buvo prie mirties ir jis paprašė mane pakviesti.

21 Ir aš įsėdau į savo seną „Fordą“ ir važiauvau keliu į Ohajų, kaip galėdamas greičiau. Ir aš nepastebėjau, kad vienas iš mano ratlankių buvo deformuotas, bevažiuojant nuo jo nusimovė padanga Ir tada aš... stengiausi ten nuvykti. Išvažiauvau iš degalinės apie

vienuoliktą valandą. Aš jaudinausi dėl jo. Aš... aš myliu jį. Ir aš žinau, kad jei... jeigu laikas prasitęs, Viešpats uždels, na, anksčiau ar vėliau mes turėsime vienas kitą išlydėti.

22 Tačiau tai Paėmimui nesutrukdys, taigi. Suprantate? Ne. Jie ateis pirmi, po to. Jie turi privilegiją, tie, kurie yra išėjusieji. Jie ateis pirmi. Suprantate? Suprantate? „Mes, gyvieji ir pasilikusieji iki Viešpaties atėjimo, nesukliudysime arba nepralengsime užmigusiųjų. Dievo trinitas nuskambės; ir mirusieji Kristuje prisikels pirmi“. Tuomet, kai mūsų akys išvys mūsų mylimuosius, tada mes būsime perkeisti per akimirką, per akies mirksnį ir su jais kartu būsime pagauti debesyse“. Suprantate? Tie, kurie pasirodo pirma turi didesnę privilegiją nei tie, kurie yra gyvieji.

23 Aš išvykau iš degalinės tik vienuoliktą valandą, Šventoji Dvasia man tarė: „Nesijaudink dėl jo. Tu ir vėl gatvėje paspausi jam ranką ir jis ateis į bažnyčią,“ – devyniasdešimt vienerių metų amžiaus mirštančiam vyrui.

Kai aš ligoninėje, Limoje sutikau jo žmoną ir mylimuosius, jie papasakojo man apie jo būklę. Atvykęs įėjau vidun, pažvelgiau į jį ten. Jis tarė: „Su juo vyksta kažkas keisto“. Pasakė: „Vienuoliktą valandą jam... jam pradėjo gerėti“. Na, o aš... Tiems žmonėms Viešpats buvo parodęs tiek daug dalykų, jie žinojo tai, aš tiesiog to nepasakiau. Nes iš pradžių jie man pasakė: „Jam pradėjo gerėti“. Jie žinojo, kad aš jiems pasakysiu tiesą.

24 Taigi, praėjusį sekmadienį aš buvau „Blue Boar“ savitarnos užkandinėje, Luisvilyje, kur, aš manau, apie aštuoniasdešimt procentų šio susirinkimo susirenka sekmadienio popietėmis pavalgyti, ir ką gi aš pamačiau ateinantį gatvę? Sakau jums, mano širdis suvirpėjo, kai aš pamačiau mūsų brolių Dauchą einantį gatvę, tiksliai taip, kaip Jis man tai pasakė. Aš paspaudžiau jam ranką ant... ant gatvės.

25 Po to aš... aš sugrįžau čia praėjusio sekmadienio vakarui ir kalbėjau tema apie vienybę, apie „Laiko ženklą susivienijimas“. Todėl... Ir tuomet tai išpildė tiesiog tai, ką Jis buvo pasakęs. Ir štai šiandien jis sėdi čia bažnyčioje, štai čia šalia mūsų kaip Dievo malonės trofėjus. Kai spaudžiau jam ranką jam būnant palapinėje, jis buvo deguonies palapinėje, aš pasakiau: „Broli Dauchai, tu pasveiksi. Aš ir vėl pamatysiu tave bažnyčioje. Tai... tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS“. Suprantate? Jis sėdi čia bažnyčioje, štai dabar čia, broli Dauchas.

26 Jei neklystu, tarnautojas apie kurį kalbėjau prieš kelias akimirkas, Šventoji Dvasia atėjo ir apreiškė visus tuos dalykus; pasakė jam kaip tai nutiko ir pasakė jam, ką jis buvo padaręs; kaip tai įvyko, kaip taip gavosi, ir viską, kas įvyko nuo to įvykio, netgi buvo įvardinti jo šeimos brožai, ir visi panašūs dalykai. Ir pasakiau jam, kad: „Viskas baigta“. Ir šis tarnautojas sėdi štai čia, iš dešinės pusės. Ar galėtumėte pakelti savo ranką, pone? Štai, jis ir jo žmona, tiksliai taip.

Štai čia sėdi broli Dauchas, štai vat čia. O, tai bent!

27 Ar Jis ne nuostabus? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] „Tuos dalykus, kurie buvo, kurie yra ir kurie turės išsipildyti“. Vienas, du, trys liudininkai. „Dalykus, kurie buvo, tai, ką jūs padarėte; dalykus, kurie vyksta dabar; ir dalykus, kurie turės išsipildyti“. Ir kiekvieną kartą

tiksliai, tiksliai pagal Žodį. Tik Dievas gali tai padaryti. O! Nejaugi mes nesidžiaugiamo dėl šių dalykų? [„Amen“.]

28 Taigi, priežastis dėl kurios aš tam skyriau šiek tiek laiko yra ta, kad Biliui reikėjo atsivežti savo žmoną ir kūdikį. Ir jis pasakė: „Tėveli, nepradėk pamokslauti, kol aš nesugrįšiu“. Todėl aš... aš manau, kad jis dabar jau yra sugrįžęs. Ir aš dar turėčiau turėti pakankamai laiko. Ir aš norėčiau pereiti nuo ilgo, keturių valandų pamokslavimo, kurį jūs visi čia turite išklausti ir pereiti prie trisdešimt penkių, keturiasdešimties minučių, suprantate, ir pasistengti to laikytis.

29 Taigi, vieną kartą Čikagoje gavau pastabą. Sutrumpinau iki trisdešimties minučių, ar panašiai, trisdešimt penkių minučių. O praėjusį sekmadienį užtrukau tik keturiasdešimt penkias minutes. Bilis pasakė: „Tėti, tu darai didelę pažangą. Aš už tai didžiuojuosi tavimi“.

30 Na, galbūt šį rytą tam, kad pravestume tai sekmadieninės mokyklos pobūdžiu, aš jūsų ilgai neužlaikysiu. Tuomet jūs galėsite išeiti ir papietauti, ir pasimelsti, ir šį vakarą sugrįžti į išgydymo tarnavimą. Šį vakarą mes turėsime maldos eilę ir melsimės už ligonius.

31 Taigi, jeigu pažįstate vietinius žmones, iš visur, kurie serga ir nori, kad už juos būtų pasimelsta, atveskite juos šį vakarą čia. Suprantate? Jeigu jums reikės juos atsivesti, bet kuriuo atveju, atsiveskite juos čia. Suprantate? Tai yra svarbiausia – atsivesti juos čia šį vakarą. Mes visi susitiksimės kartu. Tokiu būdu... Yra sunku visus sukviesti, vykstant iš vienos vietos į kitą; jeigu kažko nepakvieti, tuomet blogai jautiesi. Bet jeigu aš galiu juos visus surinkti vienoje vietoje, tuomet aš galiu už juos pasimelsti. Taigi, jeigu jūs... Jeigu žmonės nori, kad už juos būtų pasimelsta... Jūs paklauskite: „Ar jie nori?“. O, tikrai taip. Už juos bus pasimelsta. Atveskite juos. Viešpačiui leidus, mes būsime čia, pasimelsime už visus. Nes aš jaučiu, kad Trečiasis Patraukimas pradeda veikti, suprantate, su... mano viduje. Ir aš... aš... aš noriu pasimelsti už visus.

32 Dabar atsiverskime, šį rytą, pažįstamą, seną Rašto vietą, kurią, skubėdamas praėjusį vakarą, aš paminėjau, buvau labai mieguistas, bet užsirašiau dar kelias Rašto vietas, kurios eina išvien su taja. Ir tai yra kaip ir papildomos vietos. Kadaisė girdėjau vieną brolių, kuris rėmėsi tomis vietomis. Ir aš pamaniau... aš greitai jas užsirašiau. Aš pamaniau: „Na, manau, kad man reikia tai užsirašyti, nes galbūt to prireiks“.

Mes tai darome labai dažnai. Aš pastebėjau, kad dauguma jūsų čia, turite popieriaus lapų. Ir tarnautojas kažką sakys, o jūs... jūs išgirsite kažką, kas jus palies. Ir po to, jeigu tai daro Šventoji Dvasia, tuomet jūs pradėsite tai vystyti toliau nuo to, ką išgirdote, pamokslą nuo Viešpaties. Ir tai yra gerai. Aš pastebėjau tai susirinkimuose, kur benuvyktum, pamokslininkai ir žmonės daro užrašus. Tai yra gerai. Mes... mes esame čia, štai dėl ko mes esame čia, dėl to, kad padėtume vienas kitam šiuose keliuose.

33 O dabar atsiverskime Apreiškimo 3-įjį skyrių, ties bažnyčios periodais, pasikartosime apie bažnyčios periodą. Tačiau dabar mes esame... mes... ten... Taip. Aš galėčiau paimti šią ištrauką ir su Šventąja Dvasia pamokslauti apie ją šimtus metų ir niekada visko apie ją neišpamokslaučiau. Nes šioje vietoje ištraukoje, kaip ir visose kitose Biblijos eilutėse, viskas yra kartu susieta.

Ir šį rytą norėčiau kalbėti tema: Kaip aš galiu nugalėti? Taigi, aš pasirinkau ją todėl, jog manau, kad mums atėjo laikas neleisti prabudimo Dvasiai užgesti. Mes turime pasilikti prabudime, nuolatos turime būti atgaivinami, kiekvieną dieną. Paulius pasakė, kad jis turėjo: „kasdien numirti tam, kad Kristus galėtų gyventi“. Ir mes privalome niekada neleisti šiam prabudimui užgesti, savyje.

Taigi, Apreiškimo 3-iasis skyrius ir pradėsime nuo 21-osios eilutės, skaitome štai ką.

Kas nugali, tam duosiu atsisėsti su Manimi Mano soste, kaip ir aš... nugalėjau, ir atsisėdau su savo Tėvu jo soste’.

Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms“.

34 Ar atkreipėte dėmesį kaip tai yra pasakyta? Suprantate? „Atsisėsti su Manimi Mano soste,“ – ne: „ant Mano sosto“. „Mano soste,“ – tai yra Jo valdoje. Suprantate? Ir ten, kadangi... kadangi Kristus yra Valdovas, sosto Valdovas šiuo metu, visos Dievo valdos, taip Bažnyčia bus su Juo, Nuotaka bus su Juo, Jo soste, visose valdose. Suprantate? Ne: „Ant Mano sosto,“ – bet: „Mano soste,“ – matote, ten, kur siekia Jo valdos. Sostas yra virš valdų, o... o valdos aprėpia tiek, kiek aprėpia jų ribos. O šios yra nuo Amžinybės iki Amžinybės. Susimąstykite apie tai!

35 Taigi, mums tai nagrinėjant, mano tikslas nėra tik ateiti čia tam, kad turėti bendravimą su jumis, žmonės. Nors man patinka tai daryti. Bet, jeigu... jeigu aš turėčiau galimybę tai padaryti – aš atvykčiau pas jus į namus ir paspausčiau jums ranką, ir pabendračiau su jumis, ir prisėdčiau, papietaučiau su jumis; ir pasėdėčiau paunksmėje ir mes kurį laiką pakalbėtume ir pabendrautume.

Tačiau, kai mes susirenkame čia, mes esame čia dėl vieno išskirtinio tikslo. Tai yra namai, kuriuose mes galime būti pataisyti. Tai yra sostas. Tai Dievo sostas, o teismas yra paskelbiamas iš Dievo namų. Ir štai čia mes kartu susirenkame, vienas su kitu, taip, kaip tik krikščionys gali mylėti. Bet čia mes esame... mes... mes paklūstame Šventosios Dvasios vadovavimui. Šventoji Dvasia yra tarp mūsų. Ir mes esame čia tam, kad būtume... kad gautume atpildą mūsų tarpe, kad pamatytume, kokiose srityse mums nesiseka, kokie mūsų trūkumai, ir kaip mes galime pereiti iš ten kur esame, į ten kur turėtume dabar būti... ir kur mums derėtų būti. Tai mes ir nagrinėjame. Tarnautojai nagrinėja tas vietas dėl savo žmonių. Kai jie mato žmones, stygių, tuomet jie pradeda apie tai kalbėti.

36 Taigi, greitai, aš manau, kad galbūt bažnyčia šiuo laiku turėtų pakilti laipteliu aukščiau. Šį rytą aš neplanuoju tuo užsiimti, šių dalykų parodymu. Bet aš... aš manau, kad greitai, Viešpačiui leidus, prieš mums pradedant pamokslauti apie tuos Tritis, aš noriu... Bažnyčiai pranešti tiesiog kažką, ką... ką jums derėtų žinoti, aš manau, šiuo laiku.

37 O dabar mes kalbėsime apie šį „nugalėjimą“. Ką reiškia žodis „nugalėti“, be abejo, jūs žinote. Jūs turite turėti kažką, ką galėtumėte nugalėti. Ir šiam bažnyčios periodui, apie kurį čia Šventoji Dvasia kalba, Laodikėjos bažnyčios periode, kaip mes neseniai tai išnagrinėjome, reikėjo papeikimo. Laodikėja turėjo būti papeikta dėl savo... savo abejingumo Kristui. Ji išvarė Kristų lauk, savo... savo periode. Ir Kristus buvo išorėje, stengėsi patekti atgal į vidų. Tai yra meilė. Po to, kai Jis buvo išvarytas iš Savo namų, bandė į juos sugrįžti ir

pasakė: „Tas, kuris atidarys duris, Aš ateisiu pas jį“. Suprantate? Bažnyčia, ji pati, visumoje, išvarė Jį lauk.

38 Dabar atkreipkite dėmesį. Šis Jo kvietimas nėra skirtas tik bažnyčiai. „Tam, kuris nugalė“. Suprantate? Ne bažnyčiai; būtų pasakyta „kuri nugalė“, suprantate, bažnyčios kūnas. Bet ten yra „Tam, kuris nugalė,“ – individas, kuris nugalės, taigi.

39 Ir tai buvo adresuojama Laodikėjai. Dabar mes matome, žinodami, kad šis periodas yra Laodikėjos ir žinome, kad šiam periodui yra reikalingas griežtas papeikimas nuo Dievo. Jam reikia griežto papeikimo. Ir, kai mūsų dvasininkija tampa tokia švelni ir bejėgė kaip koks nors senyvo amžiaus senukas savo anūkams, ką jie be padarytų, viskas yra gerai. O jie yra...

40 Tiek daug buvo sakoma, kad Dievas yra toks geras Dievas, kad jie bando paversti Dievą ne kuo kitu kaip dideliu, bejėgiu seneliu. Ar suprantate? Bet Jis toks nėra. Jis yra Tėvas ir teismo Tėvas, pataisymo. O meilė visada yra pataisanti. Suprantate? Meilė pataiso. Nesvarbu kaip tai būtų skausminga, ji vis tiek pataiso.

Tikra motina pataisys savo vaikus. Tikras tėtis pataisys. Suprantate? O jeigu jūs tampate tokie švelnūs ir bejėgiai, kad leidžiate tam...

41 Kažkurią dieną man teko eiti senu raštu, kuris gulėjo skersai telkinio, ir jis buvo tuščiaiduris. Ir aš užšokau ant to rašto. Iš išorės jis atrodė gerai, atrodė kaip didelio bukmedžio raštas. Bet, kai aš ant jo užšokau, o, didelė jo dalis atlūžo. Jis buvo gerokai papuvęs ir sukirmijęs. Aš pasakiau: „Štai tokiais tampa krikščionys“. Jie taip ilgai lieka nuodėmėse ir nusižengimuose, kad sukirmija. Jie visiškai negali atlaikyti svorio. Jie... jie nežino, ką reiškia nugalėti. Ir tada aš susimąščiau apie šią ištrauką iš Rašto. Nugalėti reiškia išlaikyti savyje Gyvybę. Kai gyvybė išėjo, štai kas atvedė tą raštą į tokią būseną. Suprantate? Ir jam gulint upelio atšakoje, vandenyje – tai pablogino jo būseną kaip niekad anksčiau.

42 Ir tuomet ten... paimkime krikščionį, kuris turėtų būti krikščionis, paimkite iš jo Dievo Gyvybę ir išgyvenimus, tarnavimo Kristui džiaugsmą; ir gyvenimą bažnyčioje, kur vyksta tokie dalykai, jis dvigubai greičiau supus, taip, taip gyvendamas.

43 Todėl, jeigu mes stengiamės sekti valandos Žinią ar bent jau šią Žinios dalį, mums derėtų nuolatos gyventi Kristaus Gyvenimu. Suprantate? Nes, jeigu taip nedarysite, tuomet jūs tik gulinėsite ir žinosite Tai, tuos dalykus, kuriuos turėtumėte daryti, bet jų nedarysite. Biblijoje pasakyta: „Kas moka daryti gera, bet nedaro, tam yra nuodėmė“. Tada jūs sukirmijate, supūvate, kai esate atskiriami nuo Dievo Gyvybės. Todėl stenkitės visomis pajėgomis pasilikti Kristaus Gyvybėje tam, kad būtumėte nešantys vaisius.

44 Mes matome šį periodą, kuriame gyvename. Tai yra vienas didingiausių periodų iš visų periodų. Šis Laodikėjos Bažnyčios periodas yra didingiausias iš visų bažnyčios periodų, nes tai yra laiko pabaiga ir susiliejimas su Amžinybe. Ir, taip pat, tai yra nuodėmingiausias periodas. Šiame periode yra daugiau nuodėmės nei bet kuriame ankstesniame. Ir su šėtono jėga yra... yra daug kartų sunkiau kovoti nei bet kuriame kitame periode. Suprantate? Štai!

45 Anuomet, ankstyvuosiuose perioduose krikščioniui galėjo... už jo išpažinimą apie buvimą bažnyčioje... už priklausymą Kristui jam galėjo nukirsdinti galvą. Jis galėjo būti nužudytas ir nukankintas, ir būtų greitai susitikęs su Dievu.

Bet dabar priešas atėjo apsimesdamas bažnyčios vardu ir tai yra taip apgaulinga. Šis amžius yra apgaulės amžius. Kristus pasakė taip: „Paskutiniomis dienomis dvi dvasios bus tokios panašios, kad tai apgautų net Išrinktuosius, jeigu tai būtų įmanoma“. Suprantate? Suprantate? Suprantate? Prisiminkite, Kristus kalbėjo apie išrinktus žmones paskutiniomis dienomis. Suprantate? „Tai apgautų net Išrinktuosius, jeigu tai būtų įmanoma“. Taip panašu! Žmonės taip gyvens, žmonės gali gyventi tokį švarų, šventą gyvenimą; nebūti nuodėmingais, svetimautojais ir gėrikais, ir melagiais, sukčiautojais. Jie gali gyventi aukščiau šių dalykų, bet vis tiek neturės to, ko reikės.

46 Šis periodas yra Gyvybės periodas, asmeninės Kristaus Gyvybės, kuriame... Jo Kūno cheminių elementų sudėtis, kurie buvo Jame...

Visų pirma – išteisinimas, vandens krikštas. Antra – naujasis gimimas, per Veslėjų – pašventinimas, kuris apvalo. Ir trečia – krikštas Šventąja Dvasia, pastatymas to pašventinto indo tarnavimui. Suprantate? Žodis „pašventinti“ reiškia, tai yra sudėtinis graikiškas žodis, kuris reiškia „apvalytas ir atidėtas tarnavimui“, atskirtas tarnavimui. Taigi, Šventoji Dvasia atveda jį į tarnavimą. Suprantate?

47 Ir mes pastebėsime, kad: „Kai netyroji dvasia yra išėjusi iš žmogaus, ji vaikštinėja sausose vietose“. Būtent tiksliai tai padarė bažnyčia, baptistai, metodistai, tie, kurie patikėjo pašventinimu. „Tada, – pasakė Jėzus, – netyroji dvasia, kuri buvo išėjusi, sugrįžta atgal į šį bažnyčios kūną ir suranda namus papuoštus, švariai iššluotus, gyvena tyrai, švarius gyvenimus“. Gerai. „Bet jeigu tie namai nėra pripildyti, užimti, tada ji įeina su septyniais kitais piktais demonais, blogesniais už ją, ir paskutinioji padėtis tos vietos yra septynis kartus blogesnė nei ji buvo iš pradžių“. Jiems būtų buvę geriau pasilikti liuteronais nei kad priėmus Šviesą, Ja nesekti. Taip pat ir sekmininkams, suprantate, jūs žinote, ką aš turiu omenyje, namai yra papuošti.

48 Kažkurią dieną su kažkuo kalbėjau, pasakė: „Jie yra labai atsargūs, netgi dauguma iš „šventumo grupių“, kad nepavadintų „Šventos Dvasios“, „Šventąja Dvasia“, nes taip darydami jie bus panašūs į sekmininkus. Jie sako: 'Šventa Dvasia,' – suprantate, nedirskite sakyti: 'Šventoji Dvasia'“. Nes sekmininkai, paprasti žmonės tiesiog vadina Ją taip, kaip Biblijoje pasakyta: „Šventoji Dvasia“. Kai tuo tarpu „Šventa Dvasia“ ir „Šventoji Dvasia“ yra ta pati. Bet jie šiuo atžvilgiu labai atsargūs. Jie nenori būti priskirti prie tų žmonių, kurie kalba kalbomis; o tai ir yra Pati Šventoji Dvasia. Suprantate?

Kas tuomet nutiko? Kai priešas, kuris išėjo pašventinimo metu, kai vyko apvalymas, sugrįžo ir rado namus nepripildytus Šventąja Dvasia, dabar susijungusios bažnyčios būseną yra... ji yra susijungusi su bažnyčių sąjunga, su Pasauline bažnyčių taryba. Ir dabar tai yra būseną, kuri susieja ją su romos katalikybe ir su visomis kitomis, ir dabar tai yra septynis kartus blogiau nei tai buvo tada, kai ji išėjo iš liuteronybės. Štai prie ko žmogus ją atveda.

49 Ir tuomet pažvelkite į Laodikėjos Bažnyčios periodą, po to, kai priėmė Šventąją Dvasią ir savyje turėjo pažinimą ir Dievo Dvasią, ir po to per tai paneigia Dievo darbus, ir vadina tai „piktais darbais“. Tuomet, kaip yra su tuo? Štai čia Kristus yra išvartytas iš Savo bažnyčios. Suprantate? Jis... nebuvo kalbama apie Jo buvimą bažnyčioje, kol nebuvo prieita prie Laodikėjos. Ir kai Jis priėjo prie Laodikėjos, Jis buvo išvartytas iš Savo bažnyčios, bandė sugrįžti atgal.

50 Taigi, suprantate, išteisinimas niekada Jo neatvedė į vidų. Pašventinimas tik apvalė vietą Jo atėjimui. Bet kai atėjo Šventosios Dvasios krikštas, tai patalpino Jį žmonėse. O dabar jie išvarė Jį, kai Jis pradeda rodyti Save, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jie išvijo Jį lauk dėl to, kad tapo denominacija, o... o Viešpaties Dvasia su jų denominacija nesutars. Ar dabar suprantate? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Tai... jie išvarė Jį lauk. „Su šia telepatija mes nenorime turėti nieko bendro. Tai... tai iš velnio. Tai yra burtai. Arba...“. Suprantate?

Jie nesupranta. „Turi akis ir negali matyti; ausis ir negali girdėti“. Suprantate? Dievas atveria akis tik tam, kam nori. „Jis užkietina tą, kurį užkietina, kurį Jis nori ir... ir... ir teikia Gyvybę tiems, kuriems Jis nori“. Taip yra pasakyta Rašte.

51 Taigi, mes matome valandas, kurių metu gyvename, šią stadiją ir mes matome, kas tai buvo. Ir Šventoji Dvasia priekaištuoja šiam periodui už tai, kad jie išvarė Jį lauk. Bet visame tame ar jūs pastebėjote: „Tam, kuris nugalė“? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Netgi tame pasaulietišrame, nedorame bažnyčios periode: „Tam, kuris nugalė...“.

52 Čia mes atrandame, kad Dievas visais laikais turėjo nugalėtojų. Jis turėjo nugalėtojų kiekviename periode. Visada yra, kiekvieną kartą, kiekviename periode, kuris yra buvęs žemėje, Dievas visada turėjo kažką, į ką Jis galėjo parodyti ranka kaip į liudininką žemėje. Jis niekada nebuvo likęs be liudininko, nors kartais likdavo tik vienas. Tačiau kažkas nugalėdavo, taigi, kaip senų laikų šventieji.

53 Ir... labai puikus žmogus, teologas, pasakė, po „Septynių Antspaudų“ [pamokslų serijos – Vert.], jis pasakė: „Broli Branhamai, kadangi jūs esate 'provaizdininkas', tiksliau, tas, kuris parodo provaizdžius, – pasakė, – kaip jums apskritai pavyks patalpinti tą Bažnyčią į Paėmimą be suspaudimo periodo, provaizdyje?“. Jis pasakė...

Suprantate, jeigu yra pirminis pavyzdys, turi būti ir... privalo... Jeigu yra provaizdis, turi būti ir pirminis pavyzdys iš kurio kyla provaizdis. Ir viskas apie ką aš kalbu, kas yra tiesa, turi provaizdį. Tai turi provaizdį. Jūs turite šešėlį. Ir Biblijoje pasakyta: „Senieji dalykai buvo šešėlis naujų, ateisiančių dalykų“.

Jis pasakė: „Tačiau dabar jūs paėmėte Senąjį Testamentą kaip šešėlį. Dabar, – pasakė jis, – ką jūs darysite su šia Bažnyčia?“.

54 Šis žmogus yra iš... Didis žmogus, didis mokytojas, kuris yra mano artimas draugas, labai geras žmogus ir jis yra malonus brolis. Aš... aš nedirščiau pasakyti nei vieno žodžio prieš šį brolių. Aš to nepadaryčiau, jokių būdu. Kaip... kaip... kaip krikščionis aš negalėčiau nieko prieš jį pasakyti. Jis... jis... jis su manimi nesutaria tik dėl tos vienos temos, bet jis... jis yra mano brangus brolis. Mes kartu valgome. Ir, o, jis yra puikus žmogus. Aš paimu jo

žurnalą, perskaitau jo straipsnius. Ir jis yra parašęs straipsnių apie mane ir panašiai. Ir aš esu daug kartų gavęs įkvėpimą temoms, apie kurias aš... aš perskaičiau jo straipsniuose, girdėjau jį apie jas kalbant. Jis yra didis žmogus, bet jis... jis tiesiog negali su manimi sutikti. Aš vertinu tai, jo nuoširdumą. Bet jis nėra vienas iš tų pastumdėlių, kuris turi sutikti su viskuo, ką bepasakysi. Jis turi asmeninius įsitikinimus ir jis laikosi jų. Aš tai vertinu. Ir jis yra geras žmogus. O, aš... aš nesu nei mokytojas, nei teologas, visiškai ne, bet šitas žmogus yra ir mokytojas ir teologas.

55 Bet aš... aš negaliu su juo sutikti, nes aš to taip nesuprantu. Tačiau, tai neliečia išgelbėjimo, tai liečia Viešpaties Sugrįžimą. Jis supranta, kad Bažnyčia turės eiti per suspaudimo periodą, kad būtų apvalyta. Aš sakau, kad Jėzaus Kristaus Kraujas jau apvalė Bažnyčią. Suprantate? Jai nereikia jokio...

Aš manau, kad bažnyčia turės eiti per suspaudimo periodą, bažnyčios organizacija, bet ne Nuotaka. Ar jūs rinktumėtės tokią moterį, kurią reikėtų apvalyti prieš jums ją imant į žmonas? Suprantate? Kristaus Nuotaka yra pasirinkta ir Ji yra Išrinktoji. Ir Ji yra Dievo Nuotaka, Jėzaus Kristaus Nuotaka.

56 Ir taip jis pasakė: „Kaip jūs parodysite tai provaizdyje, jeigu Nuotaka išeis, pakils aukštyn prieš jai pereinant per suspaudimo periodą?“. Pasakė: „Aš turiu Rašto vietą, kuri parodo, jog Bažnyčia yra suspaudimo periode“.

Aš pasakiau: „Perskaitykite 'Šeštąjį Antspaudą' ir bus aišku, ji yra ten, suspaudimo periode. Bet jūs atrasite, kad visai prieš pat tai, Nuotakos ten jau nebėra. Suprantate? Tuo laiku Ji yra Šlovėje. Jai nereikalingas joks apvalymas“. Suprantate?

„Kas tiki Manimi, turi amžinąjį gyvenimą ir neateis į pasmerkimą (arba Teismą); bet yra perėjęs iš mirties į gyvenimą“. Kristus davė pažadą, kad mes net nestovėsime Teisme. Jis su tokia laisva valia užėmė mano vietą, jog aš esu visiškai laisvas. Kai man yra atleidžiama, man yra atleista. Kaip Jis gali mane paimti iš lombardo, turi aiškų čekį, jeigu... Kaip Jis būdamas mano Atpirkėjas gali paimti mane iš lombardo, o prekiautojas vis tiek sakys, kad aš priklausau jam? Aš turiu išrašytą čekį, amen, suprantate, užrašytą Jėzaus Kristaus Krauju. Suprantate? Taigi, tame, štai kur mes pasirodome.

Jis pasakė: „Taigi, kaip jūs parodysite, atskirsite tą išrinktąją Nuotaką, apie kurią dabar kalbate, kaip jūs parodysite Tai provaizdyje?“.

57 Aš pasakiau: „Labai paprastai“. Aš pasakiau: „Štai kaip. Taigi, Mato 27-ajame skyriuje ir 51-oje eilutėje“. Jeigu mes...

Leiskite man tiesiog tai perskaityti ir tuomet mes... mes tai gerai suvoksime. Tada mes sužinosime ar tai buvo parodyta provaizdyje ar ne, ar tai yra išrinktoji Nuotaka. Mato 27-asis skyrius ir... ir 51-oji eilutė. Gerai. Mes skaitome čia apie mūsų Viešpaties nukryžiuvimą.

Ir štai šventyklos uždanga perplyšo pusiau nuo viršaus iki apačios;

58 Taigi, tai buvo įstatymas. Štai ten pasibaigė įstatymas. Nes uždanga laikė susirinkimą atskirtą nuo šventų Dievo daiktų. Tik pateptas kunigas ten įeidavo ir tai būdavo tik kartą į

metus. Prisiminate? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Taigi, Dievas, savo ranka, atkreipkite dėmesį: „...perplyšo pusiau nuo viršaus iki apačios,“ – ne nuo apačios iki viršaus. Ji buvo apie keturiasdešimties pėdų aukščio. Atkreipkite dėmesį, ne nuo apačios iki viršaus, bet nuo viršaus iki apačios, pademonstravo, kad tai padarė Dievas. Perplėšė uždangą į dvi dalis, tada, bet kas, kas panorės galės ateiti ir turėti dalį Jo šventumo. Suprantate? Gerai.

...nuo viršaus iki apačios; ir žemė drebėjo, ir uolos plyšinėjo;

ir atsivėrė kapai; ir daug užmigusiųjų šventųjų kūnų prisikėlė,

ir išėjo iš kapų po jo prisikėlimo, ir nuėjo į šventąjį miestą, ir daugeliui pasirodė.

59 Štai kur yra ta Išrinktoji, ta Nuotaka. Ne visi iš žydų bažnyčios tuo laiku išėjo. Jie visi aukojo tą pačią auką. Jie visi buvo po pralietu avinėlio krauju. Bet ten buvo išrinktoji Grupė; ir ta išrinktoji Grupė, vos tik tas įvykis įvyko, jie iš tikrųjų Tuo patikėjo su visu nuoširdumu. Dabar aš artėju prie žodžio „nugalėti“. Dabar turėkite tai omenyje. Šie, kurie iš tiesų nugalėjo, nuoširdžiai atnašavo tą pačią auką kaip ir kiti likusieji, tačiau nuoširdume, nugalėjo pasaulio dalykus. Kai permaldavimas buvo teisingai už juos atliktas, jie buvo rojuje iki to laiko. Kai tas laikas atėjo, jie buvo nugalėję ir ilsėjosi, miegojo; suprantate: „ir daug užmigusiųjų kūnų dulkėse,“ – matote, užmigusiųjų.

60 Taigi, jeigu mes turėtume laiko, mes galėtume sugrįžti prie Danieliaus, kai Danielius, tas išrinktasis nugalėjo. Ir Jis pasakė: „Užantspauduok knygą, Danieliau, nes tu ilsėsi ten, kur tavo burtas“. Bet, kai ateis Kunigaikštis, kuris užstoja tavo tautos vaikus, tu atsistosi ten, kur tavo burtas“. Štai, kur tai yra. Danielius, šis Dievo pranašas matė artėjančią pabaigą. Ir Jis pasakė: „Danieliau, tą dieną tu atsistosi savo burte“. Ir štai jis buvo ten, pasirodė; ne visi iš Izraelio, bet Nuotakos provaizdis iš Izraelio. Taigi, likusi Izraelio dalis nepasirodo iki visuotinio prisikėlimo.

61 Ir taigi, kai bus Viešpaties Jėzaus atėjimas, tie, kurie tikrai su meile laukia Jo atėjimo, kurie gyvena dėl to... kai Jis pasirodys danguje, Bažnyčia, kuri mirusi Kristuje, prisikels ir tie bus per akimirsnį perkeisti. Visi kiti nieko apie tai nesužinos. Nepamirškite: „Pasirodė tiems, kurie buvo mieste“. Suprantate? Pa... pa... paėmimas bus tokiu pačiu būdu. Mes pamatysime vienas kitą ir mes pamatysime juos. Likęs pasaulis jų nepamatys. Paėmimas bus kaip slapta išėjimas. Kaip mes laukiame to laiko!

Po to sugrįžimo atgal į žemę tam šlovingam Tūkstantmečiui, po to tūkstančiui metų... „...likę mirusieji neatgijo iki pasibaigs tūkstantis metų“.

62 Ir po to įvyksta visuotinis prisikėlimas, kuriame bus visas Izraelis. Ir taip pat, pažvelkite čia yra dvylika apaštalų, dvylika patriarchų, visi pavaizduoti. Ir mes dar prie to net nepriėjome. Galbūt, Viešpačiui leidus, mes prieisime prie to Testamente, kokios buvo tos jaspio sienos ir dvylika akmenų, dvylika vartų, dvylika pamatų, ką visa tai simbolizavo. Štai čia jie sėdi tuose dvylikoje sostų, tų dienų angelai-pasiuntiniai, tam, kad paskelbtų teismą tiems, kurie atmetė jų žinią. Amen. Ten prasideda ta didinga valanda. Taip.

63 Kokia diena, koks laikas, kuriame mes gyvename! Kaip mes turėtume pasitikrinti, Bažnyčia. Dabar mes kalbame apie šiuos ateinančius dalykus, kurie turės ateiti. Taigi,

šią dieną, sugrįžkime čia ir pažiūrėkime, pasitikrinkime ir pažiūrėkime ar mes tikrai esame Tikėjime.

64 Dabar kelias minutes pakalbėkime apie kelis nugalėtojus Nojaus dienų laiku, kurį provaizdyje parodė Jėzus Kristus, pasakė, kad tai yra kaip ši diena.

Aš manau, kad turiu dešimt minučių. Bet dabar užtruksiu pusvalandį. O aš dar tik pradėdau, tebesu ties pirmuoju lapu. Kelis lapus praleisiu, jeigu galėsiu. Ir perteiksiu tai, ką...

65 Nojaus laikas yra šiandienos provaizdis: Jėzus paminėjo tai ir pasakė: „Kaip tai buvo Nojaus laiku, taip bus žmogaus Sūnaus Atėjimo laiku. Kaip Nojaus laiku, taip bus žmogaus Sūnaus Atėjimo laiku“. Atkreipkite dėmesį, tame pasaulyje prieš tvaną, greičiausiai, buvo milijonai žmonių, ten buvo aštuoni nugalėtojai. Aštuoni žmonės nugalėjo, jie buvo tikri, dori nugalėtojai. Ten buvo trys Nojaus sūnūs ir jų žmonos ir Nojus su savo žmona. Aštuoni nugalėtojai, kurie įėjo į arką paskirtu laiku. Kaip jie tai padarė? Jie paklausė Dievo Žodžio. Jie neatsidūrė už durų iš išorės. Jie atsidūrė už durų iš vidaus.

66 O, mano mylimieji draugai, neleiskite toms durims užsiverti. Jėzus pasakė: „Kaip tai buvo tą dieną, taip bus žmogaus Sūnaus atėjimo laiku“. (Ačiū tau, broli). „Taip bus žmogaus Sūnaus atėjimo laiku“. Taigi, bus tokių, kurie atsidurs už tų durų iš išorės.

Dauguma jų, galbūt, turėjo gerus ketinimus ir sakė: „Vieną dieną, jeigu tie dalykai išsipildys, mes įeisime vidun kartu su broliu Nojumi, nes jis yra geras draugas“. Tačiau, suprantate, viduje atsidūrė tik aštuoni.

67 Dabar, gerai susimąstykite. Jeigu jūs tiesiog „gulinėjate“, pradedate „kirmyti“, įeikite į vidų. Greitai, paskubėkite, nes durys gali užsiverti bet kuriuo laiku.

68 Ir Dievo santvarkoje visada buvo arka. Nojaus dienomis ten buvo arka, skirta Jo žmonių išgelbėjimui. Įstatymo dienomis ten buvo arka – liudijimo skrynja. Įstatymo dienomis jie sekė skrynją.

O dabar yra trečioji epocha; kaip Nojaus laiku, Loto laiku ir dabar yra šiame laike. Dabar yra arka. Ir ta arka nėra denominacija, taip pat tai nėra geri darbai, kuriuos darote. Tai yra „...viena Dvasia, – Romiečiams 8:1, – mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną, į tos Karalystės valdas, vienu Dvasiniu krikštu“. Nesvarbu, kokie geri, kokie blogi, kokie bebūtumėte, į tą Karalystę patenkate per... per Šventosios Dvasios krikštą. Suprantate? Tai yra vienintelis kelias nugalėti. Nugalėtojai yra visi tie, kurie yra po pralietu Krauju, nes pats jūs negalite nugalėti. Tai yra Jis, kuris nugalėjo už jus. Jūs ilsitės.

69 „Kaip aš sužinosiu, broli Branhamai, kad aš Ten esu?“. Pastebėkite, kokį gyvenimą jūs gyvenate. Tiesiog apsidairykite. Pažiūrėkite, ar gyvenime tai iš jūsų išsireiškia savaime. Ar, jums reikia įsitempti ir prisiversti, matote, tuomet tai reiškia, kad jūs pats tai darote. Bet patys nesistenkite to daryti. Ar kada nors bandėte tai? Taip. Nebandykite.

70 Tai yra kaip bandymas įkišti kūdikėlio rankelę į rankovę, suprantate. Jis tiesiog muistosi aukštyn ir žemyn, ir ko tik nedaro. Suprantate? Jis negali to padaryti. „Branguti, apsilik savo

paltuką“. Jis negali to padaryti. Jo rankelė blaškosi aukštyn, žemyn, į šalis. Tam yra reikalinga jūsų tvirta ranka.

O, koks aš esu laimingas, aš galiu tiesiog duoti savo ranką Tėvui, pasakyti: Viešpatie Jėzau, aš negaliu pataikyti ir įkišti savo ranką. Tu padėk man. Apvilok man palta“. Aš nustojau pats bandyti. Tiesiog leidau Jam tai padaryti. Suprantate?

71 Jeigu kūdikėlis ir toliau pats bandys: „O, aš galiu tai padaryti. Aš galiu tai padaryti“. Ir jis tiesiog blaškosi po visur. Jis negali to padaryti.

Taip pat ir jūs negalite to padaryti nei aš negaliu, bet jeigu mes tik laikysimės ramiai ir leisime Jam tai padaryti. Tiesiog pasiduokite Jam: „Štai, Viešpatie, aš esu čia. Tiesiog... tiesiog leisk man tapti niekuo. Aš... aš pasiduodu. Tu įkišk mano ranką į tinkamą vietą“. Tai yra pergalė. Tai yra nugalėjimas.

72 Ką jums reikia nugalėti, tai yra save patį, savo supratimą, savus dalykus ir pasiduoti Jam. Jis nugalėjo už jus. Jis žino kelią; mes nežinome.

73 Tačiau Nojaus laiku ten buvo aštuoni nugalėtojai ir tik tiek įėjo į vidų. Jie atsidūrė viduje.

Dabar pažvelkite, draugai. Aš manau, kad jie daro įrašą. Ir jeigu, tai yra televizijoje arba ne tele... atleiskite man, garsajuostėje. Ką bedarytumėte, kurie dabar klausotės ar kurie klausysitės vėliau – valanda yra labai vėlyva ir jūs turite gerus ketinimus, tačiau įsitikinkite, kad atsidursite viduje. Taigi, patys nesibraukite. „...tai nėra iš to, kuris nori, nei iš to, kuris bėga, bet iš Dievo...“. Tiesiog leiskite Dievui. Tiesiog pasiduokite Jam ir eikite į priekį su tobulu, patenkinančiu tikėjimu sakančiu, kad: „Tai, ką Dievas pažadėjo, Jis yra pajėgus išpildyti“. Ne prisijungti prie vienos denominacijos, kitos denominacijos, bėgioti vienur, kitur ar dar trečiur, bandyti kitą. Tiesiog pasiduokite Dievui ir vaikščiokite su Juo, ramiai, tyliai, nepasiduokite trikdžiams. Tiesiog ir toliau vaikščiokite su Juo. Tai tiesa.

74 Štai štai aš pasakiau mūsų broliui, kuris neseniai patyrė išsekimą. Suprantate? „Tiesiog pasiduok Jam. Jis yra čia, Tas, Kuris žino, ką tu esi padaręs ir kas paskatino tave pasielgti vienaip ar kitaip, ir visus kitus dalykus. Jis viską apie tave žino ir dabar Jis tik ką tau pasakė, ką turi padaryti. „Taigi, – pasakiau aš, – vienintelis dalykas, kurį tu turi padaryti, tai eiti ir tai padaryti. Tai yra – pamiršk visą praeitį, ženk, gyvenk dėl ateities, Dievo Šlovėje ir Akivaizdoje“.

Aštuoni nugalėtojai.

75 Danieliaus laiku ten buvo keturi nugalėtojai, kurie galėjo išlaikyti ugnies ir liūtų išbandymą.

Taigi, iš mūsų yra tikimasi, kad būsime išmėginti. Tai yra gera pamoka mano... mano broliui esančiam štai ten, taip pat. „Tas, kuris ateina pas Dievą, pirma privalo būti išmėgintas“. Išmėgintas kuo? Žodžiu. Tai yra Dievo išbandymas. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] „Tas, kuris ateina pas Dievą privalo būti išmėgintas“. Tai tik atskleidžia, kas yra tikras vaikas, po to, suprantate, kai esate išbandomas. Ir kai ateina išbandymas... Jūs negalite nugalėti, jeigu jums nėra siunčiamas išbandymas. Ir kai išbandymas yra

suteikiamas, jis yra skirtas tam, kad taptų aišku ar jūs galite nugalėti, ar ne. Ir Jėzus pasakė: „Tam, kuris nugalė,“ – išbandymą. Išbandymas – tai nuostabiausias dalykas, kurį galite patirti. Aš manau, kad Rašte yra parašyta, Petras pasakė, jog: „Mūsų išbandymai mums yra verti daugiau už brangų auksą“. Tai yra išbandymų laikas. Tai yra vienas geras įrodymas mums, jog Dievas yra su mumis, kai mes esame išbandomi, nes visi Dievo vaikai yra išbandomi ir išmėginami.

76 Ir Danielius, žmogus, pranašas... Šedrachas, Mešachas ir Abed-negas... Danielius buvo pranašas; ir iš tiek žmonių susidėjo tos dienos bažnyčia, aš turiu omenyje, Nuotaka. Ten buvo daug didelių bažnyčių, ten susirinko apie du milijonus iš jų. Tačiau ten buvo... Štai tik štai kiek buvo nugalėtojų. Ir tie nugalėtojai buvo atvesti į išbandymą. Ir kiekvienas nugalėtojas turi būti atvestas į išbandymą. Ir kai jiems pasakė: „Atsižadėkite to, ką sako Žodis arba būsite įmesti į liepsnojančią krosnį,“ – jie atsisakė visko išskyrus Žodžio.

77 Ir kai Danielius buvo atvestas į išbandymą, kad atsižadėtų to, ką pasakė Žodis, kad jie turi klauptis šventyklos linkme, kaip Saliamonas meldėsi ir Jis juos išlaisvins iš visko. Dievas išgirs iš Dangaus, jeigu jie priklaups... žvelgs šventyklos pusėn ir melsis. Ir pasakė: „Jeigu kuris nors žmogus šių nustatytų dienų laiku melsis... Ir mes esame Medo-persai, kurie negalime pakeisti ar atšaukti savo įstatymų. Toks žmogus bus įmestas į liūtų duobę“.

78 Jie paspendė jam spąstus. Aš manau, kad šis pranašas tai žinojo. Tačiau jie paspendė jam spąstus. Jis išliko nusižeminęs. Kai atėjo laikas jam melstis... Kuomet... jis žinojo, kad tėvynėje Jeruzalėje, ten ant aukuro buvo deginamoji auka. Danielius tą šnipų nebijojo. Atitraukė užuolaidas ir plačiai atvėrė langines, ir atsiklaupė ant kelių, ir aukštai iškėlė savo rankas aukštyje Dievą, ir meldėsi. Kodėl? Gyventi arba mirti – jis turėjo pergalę. Ir dėl to jis turėjo tiek daug pergalės, kad liūtai net negalėjo jo suėsti. Jis... jis nugalėjo.

79 Še... Šedrachas, Mešachas, Abed-negas turėjo tiek daug pergalės, kad net liūtai... kad net ugnis negalėjo jų sudeginti. Žinote, pergalė yra toks dalykas, kurį yra sunku išdeginti, arba išėsti, ar dar ką nors tokio padaryti. Suprantate? Todėl jie... jie ją turėjo.

80 Aš norėčiau paminėti dar vieną personažą. Loto dienomis, Jėzus juos paminėjo, ten buvo tik trys, kurie nugalėjo – Lotas ir jo dvi dukterys. Net jo žmona nenugalėjo. Ji... ji pradėjo. Ji yra provaizdis. Norėčiau, kad mes turėtume laiko. Mano trisdešimt minučių jau pasibaigė. Suprantate? Suprantate? Ji, ji gerai pasielgė, ji išėjo kartu.

81 Dabar aš jau privalau jums apie tai pasakyti, tik trumpai. Dauguma iš jūsų taip pat išėjote. Dauguma iš jūsų palikote tuos dalykus, kad užimtumėte savo poziciją, po to, kai ištyrėte Tai Rašte ir atradote, kad Tai yra tiesa. Jūs išvydote Visagalio Dievo patvirtinimą; ne per kažką, ką kažkas pasakė, jog tai yra patvirtinimas. Tai, ką Biblija pasakė, kas turės būti ir štai šitai vyksta čia. Jūs pamatėte, kad Tai buvo Tiesa. Todėl, jūs pasiruošėte palikti Sodomą, palikti denominaciją, palikti dalykus, kurie riša jus prie religijos; ir norite sekti Kristų, Šventajai Dvasiai patvirtinančiai Save per užrašytą Dievo Žodį. Kitais žodžiais tariant, jūsų pasirinkote Bibliją vietoj religijos. Jūs pasiruošėte sekti.

82 Na, Loto žmona padarė tą patį, žinote. Ji pasirengė eiti su Lotu, sekti paskui savo vyrą, savo vaikus, savo mylimuosius, bet Tai nebuvo jos širdyje. Jis vis dar mylėjo pasaulį. Todėl

yra įmanoma, kad jūs pradėsite, bet pasaulis vis dar bus jumyse. Suprantate? Ji niekada nebuvo nugalėtoja. Ir nežiūrint į tai, kad ji jau buvo nuėjusį gerą kelio dalį, tai galiausiai ją nugalėjo. Ji tiesiog privalėjo nors vieną, ilgą, paskutinį, kartą pasižiūrėti. Štai, kur ji buvo pričiupta. Net nesidairykite atgal. Neturėkite jokių tokių troškimų. Eikite į priekį. Mąstykite apie Kalvariją ir toliau eikite link Kristaus. Suprantate?

83 Ji pradėjo kaip nugalėtoja, bet jai niekada nepavyko nugalėti. O, ji paliko denominaciją. Ji paliko. Ji išėjo iš Sodomos kartu su Lotu. Bet ji norėjo sugrįžti ir nusikirpti plaukus. Jūs žinote, ką turiu omenyje. Suprantate? Jai norėjosi sugrįžti atgal. Ji tiesiog negalėjo atlaikyti... išbandymo. Jai reikėjo dar kartą atsigręžus pažiūrėti, kad pamatytų, ką darė visi ten likusieji. „O, žinai, aš turėjau ten tikrai gerų draugų, galų gale. Ir, galiausiai, juk aš padarysiu tik menką... menką judesiuką. Aš juk nežinau ar tai galėtų būti teisinga, ar ne. Juk... juk viskas, ką aš turiu, tai tik šio vyro žodis, nors jis yra mano vyras. Bet vis tik...“. Jūsų pastorius yra jūsų vyras, dvasiškai tariant, suprantate. „Taigi ar tai galėtų būti teisinga, ar ne, aš nežinau. Galbūt jis... jo apreiškimas nebuvo teisingas“.

Tuomet, jeigu jūs nesate visiškai įsitikinę, jeigu galutinai nežinote, jog Tai yra Dievo Žodis, tuomet... tuomet jūs negalite eiti. Suprantate? Jūs turite būti visiškai atsidavę. Jūs turite žinoti. Ne tik pasakyti: „Na, aš matau kitus tai darančius. Aš matau ženklą“.

84 Žinote, Izraelis pradėjo, aš galėčiau pasakyti tą patį ir suvesti tai su štai šiais dalykais. Jie išėjo, visi du milijonai, bet galiausiai iš jų liko du vyrai. Tai tiesa. Jie matė Dievo darbus. Jie matė Dvasios pasireiškimą. Jie matė nuostabius, didelius stebuklus padarytus ten Egipte ir viską, ir išėjo. Bet tai... tai nebuvo jų širdyse. Jie nenugalėjo. Jie tik išėjo. Ir Jėzus pasakė: „Ir jie pražuvo dykumoje,“ – ir yra amžinai mirę. „Visi iki vieno yra mirę,“ – tai reiškia amžiną atskyrimą. Visi iki vieno supuvo dykumoje.

85 Bet ten buvo du vyrai – Jozuė ir Kalebas. Ir kai buvo prieita prie atomazgos, kliūtys pasidarė tokios didelės, kad jie pasirodė kaip žiogai šalia jų. Jozuė su Kalebu sušuko ir tarė: „Mes esame daugiau nei pajėgūs tai padaryti“. Kodėl? „Dievas taip pasakė“. Ir jie buvo nugalėtojai. Jie nugalėjo. Jie turėjo privilegiją, iš tos didelės žmonių organizacijos, kad nuvestų tikrąją, išrinktąją Nuotaką į pažadėtąją žemę. Jozuė ir Kalebas pirmutinėse fronto eilėse buvo ten kaip du karvedžiai, privedė juos prie pat upės ir pervedė per upę į pažadėtąją žemę. Kodėl? Jie tikėjo Žodžiu, nežiūrint į nieką.

86 Tada iškilo Datanas. Datanas, tiksliau, iškilo ir taip pat Korachas, ir jie bandė pasakyti: „Šis žmogus bando padaryti save aukštesniu už visus mus; jis šventesnis už mus“. Po to, kai Dievas visiškai patvirtino šį žmogų. Jie pasakė: „Mes tiesiog įkursime žmonių grupę ir mes padarysime vieną, antrą ir dar kitą dalyką, ir mes įsteigsime savo organizacijas ir mes padarysime...“. Ir jie mirė ir pražuvo.

Bet anie vyrai turėjo Viešpaties Žodį ir jie išliko su Juo, ir jie perėjo anapus.

„Ne tas, kuris pradeda; tas, kuris užbaigia“. Dauguma pradeda bėgti lenktynėse, bet yra tik Vienas, kuris jose laimi. Bus daug bažnyčių, kurios pradės, daug žmonių grupių. Bus tik viena Grupė, kuri laimės. Tai yra nugalėtojai.

87 Loto dienoje, taip, jai reikėjo to vieno gero, ilgo žvilgsnio, kad pažvelgtų atgal. „O, aš palieku tą ir tą ten, anksčiau mes kartu puikiai leisdavome laiką. Aš niekada to nepamiršiu“. Ir ji buvo sugauta, atskirta išorėje, kaip tai buvo Nojaus dienomis. Ji buvo palikta išorėje, be pasigailėjimo ir ji pražuvo. Ir... ir tas gabalas vis dar stovi ten iki šios dienos. Jie sako (aš nežinau), kad jūs galite nuo jo atlaužti gabalėlį ir jis ataugės, nuo druskos stulpo. Jeigu pažiūrėsite filmą „Sodoma ir Gomora“, pamatysite tą tikrąjį druskos stulpą, kuris ten stovėjo.

88 Taigi, yra skirtumas tarp Ugnies Stulpo ir druskos stulpo. Suprantate? Jūs turite pasukti vienu keliu. Taip.

89 Atkreipkite dėmesį į Jono krikštytoją laiką. Jono Krikštytojo laiku ten buvo šeši, kurie nugalėjo. Visuose perioduose buvo nugalėtojai. Jono laiku buvo šeši, tai buvo Juozapas ir Marija, Zacharijas ir Elžbieta, Simeonas ir Ona. Vyras ir moteris, vyras ir moteris, vyras ir moteris; matote – Kristaus provaizdis, Bažnyčios; Kristus, Bažnyčia; Kristus, Bažnyčia; Kristus, Bažnyčia; Suprantate? Suprantate?

90 Atkreipkite dėmesį, tai prasidėjo nuo žemiško žmogaus. Ne, Mo... Juozapas, žemiškas žmogus, Juozapas, kas jis buvo? Dailidė. Po to kunigas, kas jis buvo, suprantate? Tarnautojas Viešpaties namuose; Zacharijas. Ir nuo jo, iki Simeono – pranašo ir pranašės. Suprantate?...?... Išteinimas, pašventinimas, krikštas Šventąja Dvasia. Amen. Nejaugi nesuprantate? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Tobulai. Šeši nugalėjo. Visi kiti iš jų, jie aukojo auką ir panašiai, bet šie buvo išrinktieji. Jie nugalėjo.

91 Atkreipkite dėmesį į kiekvieną bažnyčios periodą. Taip pat nugalėdavo, kai jie, kiekvienas sūnus, kiekviename bažnyčios periode – nugalėdavo to periodo pagundą. Aš čia turiu Rašto vietą. Aš nemanau, kad mes tam turime laiko, bet mes žinome visus bažnyčios periodus. Dabar yra tas pats. Tai yra tiesiog kaip kažkas, kas yra...

92 Suprantate, kaip aš iš pradžių pasakiau – jūs gimstate pralaimėjęs. Ir gimimas niekada negalės jūsų sugrąžinti į... į Gyvenimą, nes jūs gimstate jau pralaimėjęs. Ir jūs esate pralaimėjusiam pasaulyje, tarp pralaimėjusių žmonių, tarp pralaimėjusių religijų, pralaimėjusių denominacijų. Kažkokiu būdu jūs turite įgyti pergalę.

93 Tai yra tiesiog kaip lelija. Kur yra... Lelija, aš manau, yra viena gražiausių gėlių pasaulyje. Aš labai mėgstu tas žingines lelijas ir tvenkinio lelijas. Aš manau, kad beveik nėra nieko tokio gražaus kaip nuostabi, didelė tvenkinio lelija, vadinama vandens lelija. Koks jos spindesys! Taigi, iš kur ji atsiranda? Iš mažos sėklėlės, esančios giliai dugne, dumbliname, purviname tvenkinyje. Ir ta maža sėklytė, vis tik, visas spindesys, kuris spindės ateityje, yra joje dar tuomet, kai ji yra tame purve. Bet ji turi kovoti, kasdien, žinodama, kad jos kažkas laukia. Ten yra juoda tamsa. Ten nešvaru. Ten purvina. Ten dumbluota. Tame dumble, kuriame ji gyvena, vis tik ji prasiveržia per purvą, maurus ir vandenį, ir užsistovėjusias vietas, kol galiausiai ji iškiša savo galvą į paviršių, į šviesą ir išreiškia tai, kas visą laiką slėpėsi jos viduje.

94 Aš manau, kad tai yra nugalėtojas, kuris, kadaise buvo nuodėmėje, kadaise darė tai, kas klaidinga, bet dabar jam nereikia dėl to jaudintis. Kadaise darė klaidingus dalykus, tuomet, kam dabar žiūrėti atgal į tvenkinį? Suprantate? Pažvelkite, jūs turite...

95 Dievas per Savo išankstinį numatymą, suprantate, atgaivino šią sėklą ir ji dabar prasiveržia, suprantate, kyla į šviesą. O dabar žinant viską, ką ji praėjo, ji dar ir nugalėjo. Suprantate? Ji negali savęs išreikšti ten apačioje. Ji kyla išreikšti savęs į viršų.

Taip pat ir jūs negalėjote savo... savo nuodėmėje ir svetimavime, ir visame, kame gyvenote. Jūs negalėjote nieko išreikšti. Bet ten buvo sėkla ir jai atsirado galimybė prasiveržti į Šviesą. Ir dabar jūs esate Jėzaus Kristaus Akivaizdoje, Sūnaus Šviesoje. Tai išreiškė tai, kuo jūs iš tikrųjų buvote nuo pat pradžių. Ar suprantate, ką turiu omenyje? Jūs išvydote Šviesą. Jūs pražydote. Jūs plačiai atvėrėte savo širdį ir dabar jūs esate lelija.

96 Ar prisimenate mano pamokslą apie leliją? Pastorius Lelija, kaip ji triūsia. „Jos nei dirba, nei verpia. Ir netgi Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs, kaip bet kuri iš jų“. Ji... ji... ji... ji... ji... Pažvelkite į ją. Ji yra pasiruošusi ati... Ji nieko sau nepasilieka. Lelija savimi visai nesirūpina. Ką ji daro? Ji... ji atveria savo grožį, savo gyvybę tam, kad kiti galėtų pamatyti. Jos gyvybė yra išreikšta tam, kad kiti galėtų pamatyti šlovę, kas yra jos viduje, kas buvo joje dar būnant tame purve. Dabar ji yra paviršiuje.

Tai yra nugalėtojas. Ji nugalėjo purvą. Ji nugalėjo pasaulio dalykus. Ir dabar ji laisvai save atiduoda. Visi gali į ją pažiūrėti. Jūs net negalėsite dėl ko nors jai prikišti. Suprantate? Ji yra tikras nugalėtojas. Dabar jūs negalėsite nieko prieš ją pasakyti. Pasakysite: „Ji iškilo iš purvo“. Tačiau dabar ji nėra purve. Ji yra virš jo. Amen. Dabar jūs negalite jai prikišti dėl to, kuo ji buvo. Kas ji dabar yra? Ji yra virš to.

97 Tuomet priskrenda bitė ir pasako: „Koks nuostabus kvapas. Aš manau, kad turiu nutūpti ir pasiimti savo dalį“.

98 Ji tiesiog atveria savo širdį: „Nutūpk dabar pat. Gerai“. Visi iš jos ima. Suprantate? Ji, ji yra kaip tikrasis pastorius. Ji išreiškia Dievo Šlovę. Bet pažvelkite, iš kur ji kilo. Ji turėjo nugalėti, kad galėtų tai padaryti.

99 Kadaisė jis arba ji buvo jauni ir dori, gražūs. Jie turėjo pereiti per daug pagundų, bet jie jas nugalėjo. Suprantate? Jie nugalėjo. Dabar jie išreiškia tikrą Kristaus grožį savo gyvenime. Atkreipkite dėmesį, išreiškia, per visą purvą.

100 Jėzus parodė mums pavyzdį, kaip tai padaryti. Dabar mes norime žinoti kaip galime nugalėti. Jėzus mums pasakė kaip tai padaryti. Suprantate? Nusizėminimas! Susijuosė, paėmė rankšluostį ir nuplovė mokiniams kojas, ir nušluostė jas. Pats Dangaus Dievas nusizėmino.

101 Mes nenorime būti pažeminti. Dėl šios priežasties moterys nenori auginti savo plaukų (suprantate?); dėl šios priežasties jos nenori rengtis kaip damos turėtų rengtis. Taip pat ir vyrai nenori, suprantate, tai tas pats. Jie nenori. Jie... jie bus pažeminti.

Bet Jėzus – nuolatos! Pažvelkite, Kas Jis buvo. Didingumas! Aš ketinu šį tą pasakyti. Didingumas nusizėmina. Didingi nusizėmina. Didingumas!

102 Aš esu turėjęs privilegiją susitikti su kai kuriais didžiais žmonėmis. Ir tai yra tokie žmonės, kurie turi antrą porą drabužių ir penkiasdešimt centų kišenėje, kuriais barškina, štai

toks žmogus galvoja esąs kažin kuo, kai yra niekas. Tačiau aš esu stovėjęs šalia tokių didingų žmonių, kurių drabužių rankovės, rankogaliai buvo nudrįskę. Jie priverčia tave pasijusti didingu asmeniu. Suprantate?

Didingumas yra nusižeminimas. Nepamiršk to, Bažnyčia. Didingumas yra išreikštas nusižeminime, o ne tame, kokie nepriekaištingi jūs galite būti.

Aš dabar neturiu omenyje, kad reikia nesiprausti. Aš... aš turiu omenyje nuolankią dvasią. Suprantate? Aš neturiu omenyje, kad dabar jūs turite rodytis žmonėms nesiprausęs ir nešvarus. Tai, jūs turite nusiprausti. Jūs tai žinote. Suprantate?

Tačiau aš kalbu apie nusižeminimą, tikrąjį nusižeminimą, o ne apie kažką apsimestinio. Apie kažką, kas yra, kas yra tikrasis nusižeminimas.

103 Jėzus mums pasakė kaip tai padaryti. Jis nugalėjo. Reiškia... „Nugalėti“ reiškia „išlaikyti išbandymą“, teisingai, kaip tai padarė senieji šventieji; kaip Jėzus padarė: būdamas tarp visų Savo priešų, Jis išlaikė išbandymą. Viską, kuo Jis buvo išbandomas, Jis išlaikė. Žvelgė į ligos veidą, o Jis buvo Mesijas, Jis kitus gydė. Žvelgė į mirties veidą, Jis prikeldavo iš mirties į gyvenimą. Žvelgė į Kalvariją, Savo mirtį, Jis nugalėjo ją atiduodamas Save. Kokių būdu? Per Žodį. Pasakė: „Sugriaukite šią Šventyklą, o aš ją atstatysiu per tris dienas“. Žodis taip pasakė. Suprantate? Ir mirties akivaizdoje, Jis nugalėjo tai. Jis nugalėjo mirtį. Pragaro akivaizdoje, Jis įveikė pragarą ir nugalėjo pragarą. Taip. Kapo akivaizdoje, Jis nugalėjo kapą. Kokių būdu? Viską padarė per Žodį ir nusižeminimą. O, tai bent! Štai, koks yra tikrasis Žmogus. Štai Tas, Kuris gali būti jums pavyzdys. Suprantate? Jis įveikė viską, nugalėjo tai.

104 Pažvelkite. Jam buvo paskirtas gundymas. Ar žinote tai? Biblijoje pasakyta: „Jis buvo visais atžvilgiais gundytas, kaip ir mes, tačiau be nuodėmės“. Jis buvo gundomas gėrimu. Jis buvo gundomas moterimis. Jis buvo gundomas viskuo, kuo Jis galėjo būti gundomas. Jis buvo gundomas viskuo, kuo mes esame gundomi. Jis buvo Žmogus, bet vis tik, jūs Jame nebūtumėte radę nei dėmės. Taip, pone.

105 „Nugalėti“ reiškia „atpažinti velnią visuose jo kėsluose“. Daug žmonių sako: „Velnio nėra. Tai tik mintis“. Netikėkite tuo. Velnias yra. Jis yra toks pats realus kaip jūs ar kas kitas. Realus velnias ir jūs turite atpažinti, kad jis yra realus. Jūs privalote žinoti, kad jis yra velnias. Tuomet, tuo pat laiku, kai jūs... jūs atpažįstate jį ir žinote, kad jis yra velnias, ir kad jis yra prieš jus, tuomet tam, kad nugalėtumėte jį privalote atpažinti, jog Dievas jumyse yra už jį didingesnis ir galingesnis, jog Tas, Kuris jumyse jau yra jį nugalėjęs. Ir iš Jo malonės jūs esate daugiau nei lygiavertis varžovas. Amen. Štai kas yra tikras nugalėjimas, kai tai atpažįstate.

106 Jūs žiūrite į praeitį, sakote: „Aš dariau tą dalyką, kitą ir aš dar tebedarau tai,“ – tuomet, ne, jūs... jūs nesate nugalėtojas.

„Bet nebėra pasmerkimo tiems, kurie yra Kristuje, kurie vaikšto ne pagal kūną, bet pagal Dvasią“. Tada jūs suvokiate, kad jūs jau nugalėjote.

Ir jūs žinote, kad jis yra velnias. Jūs negalite pasakyti: „Aš turiu ligą ir aš... aš... aš... aš netikiu, jog tai yra liga“. O taip, tai yra liga. Jūs turite vėžį, sakote: „Netikiu, kad tai vėžys“. Tai yra vėžys. Tai yra vėžys.

Tačiau prisiminkite: „Tas, kuris yra jumyse, didesnis už tą, kuris yra pasaulyje.“ Jūs privalote suvokti, kad jumyse esanti Šventoji Dvasia jau yra nugalėjusi tą dalyką. Ir Ji yra jumyse ir jūs galite nugalėti per Ją. Tai yra suprantama, būtent taip yra parašyta Rašte. Nugalėjimas!

Aš turiu paskubėti. Aš jau kalbu keturiasdešimt penkias minutes. Aš jau tikrai viršijau laiką.

107 Atkreipkite dėmesį, nugalėti! Dievas, Kuris yra jumyse yra didesnis už tą, kuris yra kitame. Pasaulio dievas nėra toks didis kaip Dangaus Dievas, Kuris yra jumyse, lygiai kaip tamsa negali išstovėti šviesos akivaizdoje.

108 Taigi, tamsa negali išlikti šviesos akivaizdoje. Man nesvarbu kokia ji yra tamsi, šviesa ją išveja. Ji negali išlikti. Šlovė! Bet jeigu jūs paimtumėte kartą tiek daug tamsos, kiek norėtumėte ir pabandytumėte ja pasipriešinti šviesai, pažiūrėkite, kas nutiks.

Tai yra Tas, Kuris yra jumyse, tai yra Šviesa. O tas, kuris yra pasaulyje, yra tamsa. Todėl Šviesa įrodė, kad nugalėjo tamsą ir taip pat žmogus esantis Kristuje, ir jis žino kad yra nugalėjęs pasaulio dalykus. Amen. Tai su jumis daugiau nebeturi jokio ryšio, visiškai. Jūs esate laisvas. „Vaikščiokite Šviesoje kaip ir Jis yra Šviesoje, ir Jėzaus Kristaus Kraujas apvalo mus nuo visos nuodėmės, ir mes turime bendravimą vienas su kitu“. Štai taip.

109 „Tas, kuris yra jumyse, didesnis už tą, kuris yra pasaulyje.“ Taigi, jeigu jūs žvelgiate į praeitį ir esate smerkiamas, tuomet jūs vis dar esate pasaulyje. Bet jeigu jūs gyvenate aukščiau to, tuomet Tas, Kuris yra jumyse pakėlė jus aukščiau tamsos.

Kaip lėlija, ji yra aukščiau purvo tamsos. Ji yra aukščiau dumbolino vandens tamsos. Ji yra šviesoje, atspindi grožį, kuris buvo patalptintas joje prieš jai pakylant aukščiau purvo. Amen.

110 Dabar aš jaučiuosi taip lyg... lyg šaukti norintis Krikščionis. Tai, kas buvo ten Dievo įdėta pradžioje, tai prasiveržė, surado kelią, nugalėjo. Tai įveikė kiautą. Tai įveikė purvą. Tai įveikė vandenį. Tai įveikė viską ir tapo nugalėtoju, ir atspindėjo Dievo grožį ir Šlovę.

111 Taip padaro kiekvienas tikintysis. Taip tai padarė Nojus. Taip tai padarė Lotas. Toks yra kelias. Pažvelkite, kokioje sumaištyje jis buvo. Mozė taip padarė. Jozuė taip padarė. Danielius taip padarė. Šedrachas, Mešachas taip padarė. Jonas Krikštytojas taip padarė; Zacharijas, Elžbieta. Taip padarė Simeonas, taip padarė Ona, jie visi taip padarė. Jie nugalėjo juos supusį purvą ir kuris buvo juose. Pakėlė savo galvą virš to ir atspindėjo Dievo Šlovę. Štai ką padaro tikras Krikščionis.

112 Nepamirškite, Jėzus parodė Jai kaip tai daroma. Keturiasdešimt gundymo dienų, Jis buvo gundomas labiau nei bet kuris kitas žmogus galėjo būti gundomas, Jėzaus Kristaus gundyme. Sekite. Jis parodė mums kaip tai daroma.

Taigi, aš užbaigsiu už kelių minučių.

113 Pažvelkite Jis parodė mums kaip tai daroma. Kaip Jis tai padarė? Per Žodį. Štai kaip Jis tai padarė, nes Jis buvo Žodis. Ir Jėzus pasakė: „Jeigu jūs pasiliecate Manyje ir Mano Žodžiai jumoje,“ – jūs vėl sugrįžtate į Žodį, pažado Žodį. Koks yra pažado Žodis kiekvienam Krikščioniui? „Tas, kuris yra jumoje, didesnis už tą, kuris yra pasaulyje.“ Tuomet, kaip aš galiu nugalėti? Ne aš, bet manyje esantis Žodis. Žodis yra Dievas. Tuomet aš nugalėsiu pasaulio dalykus todėl, kad tai yra manyje esantis Žodis. „Jeigu jūs pasiliecate Manyje, Mano Žodžiai jumoje, tuomet tiesiog prašykite, ko panorėsite“. Tiesiog veržkitės aukštyn. Jūs artėja prie paviršiaus be jokios abejonės. Suprantate? Jūs turite iškilti į paviršių.

114 Jo keturiasdešimt gundymo dienų, Jis nugalėjo Dievo Žodžiu. Aš noriu išreikšti vieną mintį apie tai, tik kelias minutes. Tame gundyme šėtonas Jo atžvilgiu padarė tris pagrindinius puolimus. Sekite. Tai visada yra tuose trejetuose. Nepamirškite to. Suprantate? Jis padarė tris pagrindinius puolimus, nuo aukščiausio iki žemiausio. Jis stengėsi iš visų jėgų Jį nugalėti. Tačiau Jis buvo Žodis. Amen. Ką Jis panaudojo? Save, Žodį. Šėtonas puolė jį trimis pagrindiniais puolimais arba atakomis, bet Jis atrėmė jas Žodžiu. Kiekvieną puolimą Jis galėjo atremti Žodžiu. Sekite tai dabar – nuo stipriausios iki silpniausios.

115 Pirmasis jo įvykdytas puolimas buvo nukreiptas į tai, kad Jis panaudotų savo viršesnę jėgą. O Jis žinojo, kad Jis buvo Žodis. Jis žinojo Savo poziciją. Ar jūs tikite, kad Jis žinojo? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] „Aš esu žmogaus Sūnus“. Jis žinojo Savo poziciją. Ir šėtonas atėjo ir norėjo, kad Jis panaudotų Savo jėgą dėl Savęs, kad pamaitintų Save, norėjo, kad Jis Save pamaitintų. Jis buvo alkanas. Kai žmogus išalksta jis gali padaryti beveik bet ką. Jis vogs, plėš, maldaus, skolinsis, darys viską. Suprantate? Jis turėjo apetitą. Ir šėtonas prieš Jį panaudojo savo pirmą pagrindinį puolimą, tam, kad Jis paimtų Savo jėgą, kuri Jam buvo duota nugalėjimui ir panaudotų ją dėl Savęs paties. Jis nepanaudojo jos dėl Savęs paties. Ne. Jis naudoja ją dėl kitų. Tai tiesa. Jis naudojo ją kitiems, ne Sau. Ji nebuvo skirta Jam. Nors Jis ir būtų galėjęs ją panaudoti. Jis tikrai būtų galėjęs tai padaryti.

116 Ar matote kaip elgiasi velnias? Velnias nori, kad jūs kreiptumėte į jį dėmesį. Jis [Jėzus – Vert.] kreipė dėmesį tik į tai, ką Tėvas pasakė daryti. Tai tiesa.

Jis pasakė: „Na, – šėtonas pasakė, – yra parašyta: 'Jis įsakys Angelams...“.

117 Jis atsakė: „Taip, bet taip pat parašyta...“. Suprantate? Štai taip. Suprantate? Jis žinojo, Kas Jis buvo. Šėtonas padarė...

Ši mintis driekiasi giliau nei vien tik tai, Kas apie ją yra parašyta. Suprantate? Tai yra įkvėpimas. Šerdis yra jos viduje, suprantate, tai, ką Ji iš tiesų reiškia.

118 Nors Jis būtų galėjęs tai padaryti, Jis to nedarė. Bet Jis... Jis net nekreipė dėmesio į šėtono pasiūlymą.

Taigi, štai čia yra gera akimirka. Suprantate? Vieną kartą šėtonas gali paimti jus, kai jūs galvojate, kad pildote Dievo valią, ir jis pateiks jums tokį pasiūlymą, kurio negalėsite atsisakyti. Taip, pone. Žinoma jis tai gali.

119 Dabar kaip pavyzdį paimkime mūsų seseris. Jos yra gražios. Ir jis gali atvesti jus prie to, kad jūs leisite savo plaukams ataugti, jūs net nepastebėsite. Jūs taip gražiai su jais atrodote

ir, visų pirma ką pastebėsite, jūs kaip ir pradėsite jausti išdidumą, kad esate aukštesnė už ką nors kitą. Kai kurie iš jūsų vyrai, žinote, ką aš turiu omenyje. Suprantate? Ir jis gali paimti tą patį dalyką ir pasiūlyti tai jums. Tai tiesa. Suprantate. Jūs turite tai nugalėti.

Nepamirškite, jūs gyvenate dėl Dievo. Jūs turite vieną siekinį ir jis yra Jėzus Kristus. Už jo ribų, nėra nieko kito, kas būtų svarbu. Tai yra Jis. Tuomet antroje eilėje yra jūsų šeima. Tuomet trečioje eilėje esate jūs pats. Bet pirmas yra Dievas; toliau – jūsų šeima; ir dar toliau esate jūs pats. Jūs esate numeris trys; o tai yra kelio pabaigoje. Pastatykite save paskutinį; Jis taip padarė.

120 Pažvelkite, ką Jis būtų galėjęs padaryti. Pasakė: „Aš galėčiau pašaukti Savo Tėvą, paprašyčiau Jo, Jis nedelsiant atsiųstų man dvylika legionų Angelų“. Kai tuo tarpu vienas iš Jų galėtų sunaikinti pasaulį. Pasakė: „Jeigu mano Karalystė būtų iš šio pasaulio, tuomet Mano pavaldiniai kovotų“. Bet Mano Karalystė yra iš Aukštybių“. Štai taip. Suprantate? Jis būtų galėjęs tai padaryti, bet Jis to nepadarė. Suprantate? Nors Jis ir būtų galėjęs tai padaryti. Jis visai nekreipė dėmesio į šėtono pasiūlymą.

121 Taigi, ar esate girdėję žmones sakant: „Jei... jei tiki, kad yra... yra Dieviškasis išgydytojas... Jeigu tu esi Dieviškasis išgydytojas... Eik ir atvesk savo Dieviškąjį išgydytoją. Čia turiu žmogų, kuris serga. Aš norėčiau pamatyti kaip jis išgydys jį“. Ar matote tą patį velnią? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Jis bando pateikti jums pasiūlymą. Jis verčia jus paklausti jo, o ne Dievo. Tačiau tikras, ištikimas Dievo tarnas visų pirma klausys ir žiūrės į tai, ką sako Tėvas. Suprantate?

122 Kaip kad buvo su mažuoju Stadskevų kūdikiu, kai jie čia pranešė apie tai. Ir ponias Stadskevų pasakė: „Broli Branhamai, aš skambinau iš Vokietijos“. Ten buvo Amerikos armija, su reaktyviais lėktuvais nutupdytais laukuose, būtų nuskraidinę mane į Vokietiją ir atgal tą pačią dieną. Jis buvo kapelionas. O kūdikis gulėjo negyvas. Ir motina šaukė, ji pasakė: „Paklauskite!“. Tarė: „Aš žinau. Aš stovėjau ten pati ir mačiau tą moterį savo rankose laikusią negyvą kūdikį, kuris mirė tą rytą. Aš mačiau kaip brolis Branhamas priėjo prie pat, uždėjo savo rankas ant to negyvo kūdikio ir jis prisikėlė“. Pasakė: „Štai mano kūdikis, broli Branhamai“. Jų šeimoje tokios mirties dar nebuvo buvę. Suprantate? Ir tas mažutėlis vieną rytą susirgo ir mirė tos dienos popietę.

Jie visi ten stovėjo sustoję aplink ir kalbėjo pranašystes ir panašiai: „Kūdikis prisikels,“ – ir visokius tokius dalykus.

123 Aš pasakiau: „Na, tai labai puiku, sese Stadskev. Bet leisk man sužinoti, ką Tėvas pasakys“.

Aš išėjau į mišką. Ir pasimeldžiau. Sugrįžau; ji buvo skambinusi du ar tris kartus iki man sugrįžtant kitą rytą. Nieko.

Daktaras pasakė: „Gerai“. Pasakė: „Jeigu taip nusprendėte, jeigu turite tokį tikėjimą, ponias, mes neleisime, kad kūdikis būtų išvežtas iš ligoninės. Leisime jam gulėti štai čia. Jūs pasilikite čia pat su juo. Gerai“.

Brolis Stadsklevas nuėjo ir susitiko su armijos majoru. Jie pasakė: „Žinoma. Mes galėsime jį nuskraidinti ir parsiskraidinti namo“.

124 Ir ten buvo nutupdytas lėktuvas, laukė, kad nuskraidintų mane tą rytą ir parsiskraidintų tą naktį, į Vokietiją, į Haidelbergą, Vokietijoje, to kūdikio prisikėlimui. Aš pasakiau: „Žinoma, Dievas gali tai padaryti, tačiau pažiūrėkime, kokia yra Jo valia“.

125 Tada aš išėjau, meldžiausi visą naktį. Nieko neįvyko. Sugrįžau kitą rytą; nieko neįvyko. Ir aš pradėjau eiti link kambario. Kaip tik tada aš pažvelgiau ir ten buvo ta Šviesa, tvyrojo ten ties durimis. Tarė: „Nepriėk prie to savo rankos. Nereikia to atšaukti. Tai Dievo ranka“.

126 Aš paskambinau jai telefonu. Aš pasakiau: „Sese Stadskleve, palaidokite savo kūdikį. Tai Viešpaties ranka. Tokia yra Dievo valia. Ateityje kažkas būtų atsitikę šiam kūdikiui. Leiskite tam taip ir būti, nes Dievas žino kaip tai turi būti. Jūs galite su juo dabar pabūti. Bet jeigu jis gyvens, jūs negyvensite. Palikite viską taip, kaip tai yra“.

127 Tas puikus liuteronų pamokslininkas Vokietijoje parašė laišką, kuriame sakė: „Aš labai vertinu brolių Branhamą už tai, kad prieš duodamas atsakymą, jis sulaukė to neabejotinai tikslaus sprendimo iš Dievo“.

Štai taip. Laikykitės Dievo sprendimo. Nesvarbu, ką sako kiti ar kas tai bebūtų, visiškai nepriimkite velnio pasiūlymo.

128 Jeigu šėtonas pasakys: „Taigi, vandens krikštas vardan Tėvo, Sūnaus...“. Jeigu jis netgi tai pasiūlys – palikite tai ramybėje. Dievas kitaip pasakė. Jeigu jis pasakys: „Tu esi geras vyras, tau nereikia būti... Tu esi gera moteris, tau nereikia daryti...“. Nepriimkite pasiūlymo. Jeigu Žodis sako priešingai, išlikite su Žodžiu nežiūrint į tai, kas tai bebūtų. Tokį pavyzdį jums parodė Jėzus ir štai tie trys pagrindiniai puolimai, matote, kuriais jis puolė Jį.

129 Toliau – antrasis puolimas. Aš paskubėsiu. Atrodo, kad laikas taip greitai bėga. Kitas didelis puolimas buvo, kuriuo jis puolė Jį – kad Jis pradėtų puikuotis.

Ir kaip tai išrinka Dievo tarnus, jie pradeda maivytis, nori parodyti, ką sugeba. „Garbė Dievui! Aleliuja! Aš esu išlaisvintojas! Aš esu toks ir toks“. Suprantate? Suprantate?

130 „Užkilk čia, ant šventyklos viršaus ir prisėsk čia“. Jis gundė Jį tai padaryti. Taigi, nepamirškite, Jis buvo gundomas tai padaryti, tai buvo sunku. Pasakė: „Taigi, jeigu tu nori iškilti žmonių akyse – atsistok čia, ant šios šventyklos ir šok nuo jos“. Suprantate? „Aš pateiksiu tau Rašto vietą, nes yra parašyta: 'Jis įpareigos savo Angelus dėl tavęs, kad visada saugotų tave, kad neužsigautum kojos į akmenį'. Jis nešios Tave““. Tam kad padarytų iš jo pasipūtėlį, tam kad jis pademonstruotų Savo valdžią.

131 Nei vienas tikras Dievo tarnas niekada to nedarys. Jeigu matote besipuikuojantį žmogų, ištiesta krūtine ir visas štai toks, nepamirškite, kažkas su juo negerai. Ne. Dievas to nenori. Jėzus parodė pavyzdį. Jis būtų galėjęs tai padaryti. Jis be abejonės būtų galėjęs tai padaryti, bet Jis to nepadare. Nei vienas Dievo tarnas nėra pasipūtėlis, pats iš savęs, kad stengtųsi paimti Dievo jėgą ir parodyti, jog jis yra aukštesnis už ką nors kitą.

132 Ar pamenate kaip tai padarė Mozė? Ar prisimenate tai? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Dievas davė jam jėgą daryti ką tik panorė; padarė jį pranašu. Jis priėjo prie tos Uolos ir sudavė jį tą Uolą antrą kartą. Tai buvo prieš Dievo valią.

Dievas tarė: „Įsakyk tai Uolai. Nereikia vėl suduoti. Tu per tai sulaužei visus... visus provaizdžius. Į Uola bus suduota tik vieną kartą“. Bet jis bylojo apie žodžio silpnumą, kai jis taip pasielgė; To nepakako. Taip. Žodis buvo tame, kas tuomet vyko. Ta Uola buvo Žodis. Suprantate?

133 Jis, pirmą kartą, jis sudavė jį Uolą ir pasirodė vandenys. Bet jie ir vėl ištroško. Jis pasakė: „Dabar sugrįžk ir įsakyk tai Uolai“. Į ją buvo suduota tik vieną kartą. Suprantate?

„Žodžio nepakankamumas,“ – Mozė paliudijo apie tai. „Žodis neteisingas. Aš turiu jį suduoti dar kartą“.

134 Ir taip Mozė nusileido prie jos ir štai taip sudavė, tarė: „Išsiliek!“ . Neišsiliejo, todėl jis smogė jį dar kartą ir tarė: „Išsiliek! Aš įsakau tau išsilieti“. Ir išsiliejo vandenys.

135 Dievas tarė: „Ateik čia. Ateik čia. Tu pašlovinai save. Tu paėmei Mano jėgą; vietoj to, kad pašventintum Mane, tu pašventinai save patį. Dėl to tu neįeisi į tą kraštą. Pažiūrėsi anapus, pamatysi kaip jis atrodo; bet čia, štai čia tu turėsi iškeliauti“. O, tai bent! Niekada daugiau nebuvo tokio kaip Mozė, jūs tai žinote. Ne, ne.

136 Kai jis prisiartinio su tuo pasiūlymu pasipuikuoti pas Jėzų, jis tarė: „Užkilk ant šventyklos ten ir nušok“.

137 Jis tarė: „Parašyta, – amen, – Negundyk Viešpaties savo Dievo“. Suprantate? Jis atrėmė Jį Žodžiu šiame ir kituose pagrindiniuose puolimuose.

138 Nei vienas tikras Dievo tarnas niekada nebandys savęs liaupsinti panaudodamas Dievo jėgą. Jeigu tai padarys, jis iš karto pralaimės.

139 Trečiasis didelis puolimas – šėtonas pasiūlė perleisti šią karalystę Jam. Jis pasiūlė. Šėtonas pasakė: „Matai šias pasaulio karalystes? Jos yra mano. Aš darau su jomis, ką tik noriu. Aš perleisiu jas Tau“.

Tačiau, jūs prisimenate, jis bandė tai perleisti Jam dar iki kryžiaus. Jeigu Jis būtų sutikęs, mes būtume pražuvę. Jis būtų galėjęs priimti tą karalystę. Bet Jis privalėjo sekti... Jis privalo sugrįžti. Jis buvo gundomas tai padaryti, taigi. Mirtis yra nelengvas dalykas. Jis buvo gundomas laisvai pasirinkti ir tapti žemės Karaliumi, bet be kryžiaus. Tačiau, jeigu Jis tai būtų padaręs, Jo pavaldiniai būtų pražuvę. Šėtonas būtų džiugiai sudaręs su Juo tokį sandėrį. Bet Jis atsakė: „Eik šalin nuo manęs, šėtone“. Jis to nepriėmė.

140 Jis atėjo ir kentėjo ir pasirinko sunkų, atšiaurų kelią. Jis pasirinko persekiojimo kelią. Jis pasirinko mirties kelią.

Ar mes, šį rytą noriai pasirinksimė tą patį kelią, kurį Jis pasirinko? Ar mes norime numirti? Ar mes norime atsiduoti Dievui, atsisakyti viso pasaulio ir dalykų tam, kad tarnauti Jam? Suprantate?

141 Taigi, Jis nepriėmė to. Savo noru at... atsisakė tai priimti iš šėtono. Taigi, Jis nepriėmė to. Nors Jėzus ir buvo gundomas, Jis nugalėjo dėl mūsų. Jis... Jis iškentė visas pagundas dėl manęs ir dėl tavęs. Suprantate? Būtent tada Jis būtų galėjęs tai priimti. Bet kodėl Jis pasirinko kitą kelią? Tam kad mes galėtume ateiti, būti su Juo. Ir jeigu Jis sumokėjo tokią kainą, tuomet kokie menki mes turėtume būti, kad to nepriimtume? Kuomet, nepamirškite, čia nėra nieko vertingo, bet kuriuo atveju.

142 Jeigu nugyvensite šimtą metų, ką pasieksite? Protiškai nusilpsite ir išprotėsite, būsite visas luošas, ir susenęs, ir drebantis. Štai prie ko artėjate ir tokia yra pabaiga. Ateikite dabar, nugalėkite tai. Kaip jūs galite tai padaryti? Per Žodį. Darykite tai, ką Žodis sako daryti. Gyvenkite nusižeminę. Gyvenkite Jėzaus akivaizdoje.

143 Jis iškentė viską dėl tavęs ir manęs. Jis parodė mums pavyzdį kaip nugalėti mūsų piktą kartą taip kaip Jis nugalėjo to laiko piktą kartą.

144 Nepamirškite, kai Jis atėjo į žemę, ten buvo tiek pat netikėjimo, ar daugiau nei buvo bet kuriuo kitu laiku. Tai nei kiek Jo nejaudino. Kai jie vadino Jį velniu vietoj Dievo, kai jie vadino Jį visaip, kaip tik įmanoma, tai nė kiek Jo nejaudino. Jis turėjo vieną tikslą: „Klausyti Tėvo. Laikytis Žodžio“. Žodis yra Dievas. Mintyse Jis turėjo tik viena.

145 Kartais mes esame gundomi sugrįžti atgal. Daugelis iš jūsų esate gundomi sugrįžti atgal į denominaciją, sugrįžti ir užimti vietą, nes visas pasaulis sako: „Kokiai denominacijai tu priklausai? Kokios bažnyčios narys tu esi?“. Mes esame gundomi tai padaryti; visi mes. Mūsų sesės yra gundomos sugrįžti atgal, sugrįžti ir prisijungti prie kurių nors kitų bažnyčių, prie Asamblėjų, ar „Dievo bažnyčių“, ar dar kitų; pasilikti sekmininkais, leisti plaukams augti, bet rengtis kaip tik tai užsimanysite. Suprantate? Jūs esate gundomi tai padaryti, sugrįžti ir tapti populiariais kartu su šia nedora karta, kurioje mes gyvename.

Kai tuo tarpu tai yra esminė mūsų dienų nuodėmė. Tai yra esminė nuodėmė mūsų žmonių tarpe – pasaulietiškas, kaip pasakyta Biblijoje, koks buvo Lao... Laodikėjos periodas. Ji yra pasaulietiška: „Turtinga, jai nieko netrūksta; nežino, kad yra nuoga, apgailėtina, beturtė ir akla“. Tai yra mūsų dienos nuodėmė. Kai jūs girdite Dievo Žodį šaukiantį prieš tai, po to pasirenkate kitą kelią – pasauliui jūs tampate nepopuliarus. Jūs esate gundomi sugrįžti atgal.

146 Aš žinau. „Tu vis kartoji tai man“. Aš žinau, kad jūs sakote: „Visada“. Aš žinau, kad jūs pavargstate, kai aš įkyriai kartoju tuos pačius dalykus. Bet aš taip pat pavargstu matyti jus tai darančius, tai tiesa, tą nuodėmę apie kurią bandau jums pasakyti. Pasakysite: „Tai kodėl tu apie ją įkyriai kartoji?“. Tad liaukitės ją daryti. Aš Žodžiu bandau išgelbėti jūsų gyvybę. Aš taip pat pavargstu. Todėl tiesiog susitvarkykite. Tai yra nuodėmė, jos nedera daryti. Taip, pone.

147 Mes turime nugalėti šiuos dalykus. Mes tikimės, kad būsimė gundomi jais, pasauliu. „Jeigu mylite pasaulį, pasaulio dalykus, Dievo meilės nėra jumyse,“ – pasakė Jėzus.

148 Dabar mes tuojau užbaigsime pasakydami štai ką. Nugalėtojo laukia apdovanojimas.

149 Leiskite man čia jums šį tą perskaityti. Atsiverskite savo Biblijas. Sugrįžkime prie Apreiškimo, 3-čiojo, 2-ojo skyriaus. Sekite dabar čia visus dalykus, apie kuriuos aš kalbėjau, nugalėjimas. Dabar pasižiūrėkite į save ir apsvarstykite. Išstirkite save dvasiniame veidrodyje, pažiūrėkite ar jūs esate nugalėtojas.

150 Taigi, pirmas pranešimas yra Efezo an... angelui, aš noriu, kad jūs pasiklausytumėte to, ką Jis pasakė. Ir tai yra Apreiškimo 2-asis skyrius, 7-oji eilutė. Tai yra skirta tam bažnyčios periodui, po to, kai Jis pasakė jiems viską, ką jie padarė: „Paliko savo pirmąją meilę“. 7-oji eilutė.

Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms: 'Tam, kuris... (asmeniui, ne bažnyčiai) 'Tam, kuris nugali... nugali, duosiu valgyti nuo gyvybės medžio, kuris yra Dievo rojus viduryje'.

Suprantate? Nugalėtojai Efeze.

151 Taigi, po toėjo Smirna. Dabar nugalėtojams joje, pasiklausykime šito. Taigi, 11-oji eilutė.

Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms: 'Kas nugali, tas nenukentės nuo antrosios mirties'.

Suprantate? Jie nugalėjo tai.

152 Taigi, šitai, o dabar pažvelkime į Pergamą, mes atrasime, kas buvo paskirta nugalėtojui jame. Mes perskaitysime 17-ąją eilutę, Pergamo bažnyčiai.

Kas turi ausis...

Tai... tai yra individas, o ne visa grupė. Individas, tai yra išeinanti Nuotaka, suprantate, Bažnyčia.

Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms: 'Tam, kuris nugali, duosiu valgyti paslėptos manos ir duosiu jam baltą akmenį ir akmenyje įrašytą naują vardą, kurio nežino niekas, išskyrus tą, kuris jį gauna'.

Tai skirta to bažnyčios periodo nugalėtojui.

153 Dabar toliau eina Tiatyrai. Atraskime, ką gaudavo nugalėtojas toje dienoje. Imkime 26-ąją eilutę.

O tam, kuris nugali ir laikosi mano darbų iki galo, aš duosiu valdžią tautoms; (Teisingai.)

ir jis valdys jas geležine lazda; kaip puodžiaus indai jie bus sudaužyti į šukes, kaip ir aš gavau iš savo Tėvo.

Suprantate: „Su Juo, Jo soste“. Kristus turi valdyti tautas geležine lazda. O štai čia yra Bažnyčia, kuri nugalėjo: „Sėdi štai ten su Juo, kad sudaužytų tautas geležine lazda“

154 Dabar pažvelkime į juos Sardų bažnyčioje. Dabar 5-oji eilutė iš 3-iojo skyriaus.

Kas nugalė, tas bus apvilktas baltu drabužiu; ir aš neištrinsiu jo vardo iš gyvenimo knygos, bet išpažinsiu jo vardą savo Tėvo akivaizdoje ir jo angelų akivaizdoje’.

Tai yra nugalėtojas Sarduose.

155 Dabar paimkime 12-ąją eilutę. Taigi, šitai yra skirta Filadelfijos bažnyčiai, 12-oje eilutėje.

Kas nugalė, tą padarysiu stulpu mano Dievo šventykloje, ir jis nebeišeis laukan; ir ant jo užrašysiu mano Dievo vardą ir mano Dievo miesto vardą, naujosios Jeruzalės, nužengiančios iš dangaus nuo mano Dievo; ir ant jo užrašysiu savo naują vardą’.

156 Stebėkite, kas yra pažadėta nugalėtojui. Suprantate?

Taigi dabar – Laodikėja, tai yra paskutinis bažnyčios periodas. Jame taip pat bus kažkiek nugalėtojų. Sekite čia. Jie, prisiminkite, kiekvienas bažnyčios periodas, tas, kuris eina po ankstesnių, paveldi viską, kas buvo skirta ankstesniems. Sekite štai čia. Taigi, čia yra tada, kai jie jau gavo visas tas valdžias, tuos naujus vardus ir viską, kas aprašyta, ką Jis pažadėjo, ir suvalgė paslėptą maną, ir visa kita iki galo. Stebėkite šį paskutinį bažnyčios periodą, Apreiškimo 3:21.

Kas nugalė, tam duosiu atsisėsti su manimi mano soste (amen), kaip ir aš nugalėjau ir atsisėdau su savo Tėvu jo soste’. Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia sako bažnyčioms.

157 Štai nugalėtojų apdovanojimas. Veržkis aukštyn, lelija. Jeigu tai yra tavyje, atmesk purvą ir visa kitą, ir veržkis link paviršiaus. Taip, pone. „Atsisėsti su Manimi Mano soste“.

158 Jūs žinote, vieną kartą Jokūbo ir Jono motina... Mes neturime laiko tai perskaityti. Jokūbo ir Jono motina atėjo ir paprašė tos vietos. Ar žinote tai? Ar prisimenate tai? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] „Viešpatie, leisk mano sūnui sėdėti iš vienos pusės ir mano kitam sūnui, iš kitos“. Tai buvo motinos troškimas dėl savo sūnaus.

Tačiau sekite. Bet: „Ta vieta, – pasakė Jėzus, – buvo iš anksto paskirta“. Ši pozicija tuo laiku dar neegzistavo. Kodėl? Atkreipkite dėmesį. „Tai bus suteikta tiems, kuriems tai buvo numatyta“. Ką? Tas, kuris sėdės iš dešinės ir kitas, kuris bus arčiausiai Jo – dar turės tapti nugalėtoju. Suprantate? Tai buvo dar vis... Jis pasakė: „Ne Aš... Aš tai paskiriu. Aš negaliu to suteikti, bet tai bus suteikta po to, kai ateis išmėginimas“. Amen. Suprantate? „Aš negaliu to suteikti. Tačiau po to, kai ateis išmėginimas, jie sėdės iš dešinės ir iš kairės. Yra iš anksto numatyta sėkla, kuri to laukia. Tai bus suteikta tiems, kuriems tai yra pažadėta. Tai bus suteikta tuomet, bet išmėginimas dar neprasidėjo; jis dar nenugalėjo“. Suprantate?

159 Asmuo, kuris turės užimti tą vietą iš vienos pusės ir kitas, kuris turės užimti iš kitos pusės, kuris Karalystėje bus šalia Jo, tai dar nebuvo suteikta, suprantate, dar nebuvo nugalėta. Išbandymas dar nebuvo prasidėjęs. „Jis prasidės ateityje“.

„Jeigu mes kenčiame dėl Kristaus ir Jo Žodžio, mes karaliausime su Juo, nes Jis yra Žodis“. Nepamirškite: „Jeigu mes kenčiame dėl Jo ir Jo Žodžio, mes karaliausime su Juo, Jo Žodyje“.

160 Atkreipkite dėmesį. Jis, mūsų pavyzdys, nugalėjo ir po to pakilo aukštyn, po to, kai Jis nugalėjo mirtį, pragarą, ligą, kapą. Viską, Jis nugalėjo. „Tada Jis pakilo aukštyn ir nelaisvę nuvedė į nelaisvę, davė dovanų žmonėms“. Tai buvo Senasis Testamentas, kartu su Senojo Testamento šventaisiais, kurie nugalėjo. Jie laukė tokio Asmens ir jie mirė prieš Jam ateinant. Bet kai šitas Asmuo atėjo: „Tai nesutrukdė tiems, kurie buvo užmigę“. Amen. Neįmanoma pralaimėti, jokių būdu. Gyventi ar mirti, koks skirtumas? „Nesutrukdys“. Suprantate? Jie laukė to.

161 Netgi Jobas anuomet, jis laukė to. Jis pasakė: „Aš žinau mano Atpirkėjas gyvas ir paskutinėmis dienomis Jis atsistos ant žemės“. Tai buvo teisingus žmogus, tobulas žmogus. Jis aukojo auką. Jis darė viską, ką Dievas sakė jam daryti. Jis darė tai su pagarbumu ir pagarba. Jis buvo pranašas. Ir tuomet pasirodė šėtonas, kad sugundytų jį. (Taip pat, kaip jis ateina jūsų gundyti.) Ką jis padarė? Jis išliko ten stovėdamas.

Netgi jo žmona atėjo, pasakė: „Kodėl tau neprakeikus Dievo ir nenumirus? Tu atrodei taip apgailėtinais čia sėdėdamas“.

162 Jis atsakė: „Tu kalbi kaip kvaila moteris“. Taigi, jis nepasakė, kad ji buvo kvailė, bet kad ji kalbėjo kaip tokia. Suprantate? Pasakė: „Tu kalbi kaip kvaila moteris“. Pasakė: „Viešpats davė ir Viešpats pasiėmė; tebūna palaimintas Viešpaties Vardas“. Jis nugalėjo.

163 Jis nugalėjo tai, ką kaimynai kalbėjo. Jis nugalėjo tai, ką kalbėjo visi bažnyčios nariai, Bildadas ir visi kiti. Jis nugalėjo vyskupą ir tai, ką jis kalbėjo. Jis nugalėjo kardinolą ir tai, ką jis kalbėjo. Jis nugalėjo denominaciją ir tai, ką ji kalbėjo. Ir jis išliko su Žodžio išteisinimu. Amen. Visgi, tai kainavo jam viską, ką jis turėjo, netgi jo vaikus. Jis gremžė votis su gabalėliu molinės šukės ten sėdėdamas ir vis tiek jis nugalėjo. Ir kai didinga gundymo valanda galiausiai išmušė, tada debesys prasiskyrė.

164 Jis išnagrino kiekvieną suprantamą dalyką. Jis pasakė: „Medyje yra viltis, jeigu jis numiršta; jis vėl atgyja. Ir sėkla krenta į žemę, ji supūva; jis vėl atgyja. Tačiau žmogus atsigula ir atiduoda dvasią; jis suyra. Ir susirenka jo vaikai, jo sūnūs, kad pagerbtų ir apraudotų jį; jis to nesuvokia. Jis daugiau nebeprisikels. O, štai, kas tai yra. Kame yra esmė? Aš taip pat esu sėkla. Aš esu kažkas, tai taip pat yra sėkla, ir aš gulsiu į žemę. Aš daugiau nebepakilsiu. Aš gulėsiu ten. O, paslėpkite mane kape, laikykite mane slaptoje, kol praeis Tavo rūstybė. Paskirk man laiką ir teisk mane. Kaip uolos nudyla, vanduo nugludina akmenį“. O, jis tęsė toliau, kalbėjo apie šiuos visus dalykus. Jis ten galėjo matyti visus pavyzdžius, ką jie reiškė. O, bet šito jis negalėjo įžvelgti.

165 Ir sesė Rodžers prisimena, kai aš apie tai pamokslavau Busčio laidotuvėse. Suprantate?

166 Kaip kad: „Jis nugludina akmenį,“ – apie tuos dalykus. „O, o Tu, paslėpk mane kape ir laikyk mane slaptoje vietoje“. Jis veržėsi toliau. Jis tarė: „Norėčiau žinoti. Norėčiau žinoti, kur galėčiau nueiti, pas Žmogų, kuris galėtų uždėti ant manęs Savo rankas, nuodėmingas žmogus ir šventas Dievas, ir pakalbėti su Juo apie mane“. O, tai bent! „Jis yra ten. Aš žinau,

kad Jis yra ten. Ten yra Kažkas, Kas gali tai padaryti. Ten kažkur yra Kažkas. Kur aš galiu surasti tą Asmenį? Kur galiu surasti? Aš pabelsiu į Jo duris ir pakalbėsiu su Juo. Jeigu Kas nors tik galėtų uždėti ant manęs Jo ranką ir ant Dievo ir... ir nutiesti man kelią, prabilk! Jeigu aš tik galėčiau surasti tokį Asmenį! O, kur Jis yra?“.

167 Jis išieškojo savo bažnyčioje. Jis išieškojo savo organizacijoje. Jis negalėjo surasti tokio Asmens.

168 Ir staiga prasiskyrė debesys ir jis pamatė tą Asmenį ateinantį. O! Jo sena širdis iš džiaugsmo pradėjo stipriau plakti. Tada kažkas įvyko. „Aš žinau, mano Atpirkėjas gyvas. Ten yra šis Asmuo“. Amen. Ten tebėra šis Asmuo. „Aš žinau, mano Atpirkėjas gyvas. Ir nors mano odos kirminai sunaikins šį kūną, tačiau savo kūne aš regėsiu Dievą. Jis paskutinę dieną atsistos ant žemės“.

169 Tą Velykų rytą, kai Jis ten prisikėlė, o iš Jobo kūno buvo likę ne daugiau nei žiupsnis dulkių, jis išlaukė. Jis priklausė tai išrinktajai Grupei. Jis prisikėlė iš kapo ir atėjo į miestą su Abraomu, Izaoku, Jokūbu, Jobas. O, tai bent! Amen. Nes jie ieškojo tokio Asmens.

170 „Ir tiems, kurie laukia Kristaus antrąjį kartą, – kurie nugalėjo šio pasaulio dalykus, iš Jo malonės, kad įeitų į Jį ir užmerktų savo akis viskam išskyrus Jam ir Jo Žodžiui, – Jis pasirodys antrąjį kartą Šlovėje“.

„Nes Dievo trinitas nuskambės, mirusieji Kristuje prisikels; mes, gyvieji ir pasilikusieji, būsime perkeisti, per akimirką, per akies mirksnį, būsime pagauti kartu, kad susitiktume su Juo ore“.

171 Ar iš manęs bus likęs žiupsnis dulkių, ar aš tebebūsiu gyvas, kai Jis ateis – tai man visiškai nesvarbu. Amen. Nesvarbu, nes aš išvydau regėjimą. Uždanga prasiskyrė ir aš regiu Jį. Tą, kuris gali atsistoti ir uždėti ant manęs Savo ranką, ant nuodėmingo žmogaus ir ant švento Dievo. Ir Jis yra mano permaldavimas. Jis yra Žodis, kurį aš palaikau. „Pradžioje buvo Žodis“. Jis yra tas Žodis ir Jis atstovauja mane Ten. Amen. Ir aš šauksiu apie tai tol, kol turėsiu kvapsnį: „Jis yra mano prisikėlimas ir mano Gyvenimas“. Ir visi kiti pamatai yra tik prasmingantis smėlis. Visi kiti pamatai yra tik prasmingantis smėlis.

172 Kaip Jis paėmė tuos, kurie to laukė, taip Jis ateis pas kiekvieną Naujojo Testamento šventąjį, kuris nugalėjo kiekvieną denominacinį kritiką, kuris nugalėjo visas šios dienos žymias nuodėmes, šio periodo, kuriame mes dabar gyvename, kaip Jis padarė visuose kituose bažnyčios perioduose, tie, kurie nugalėjo savo bažnyčios periode. Tie, kurie nugalėjo ką? „Aš esu turtingas. Man nieko netrūksta. Aš turiu... O, aš turiu visa tai ir visa tai. Ir aš esu Nuotaka. Aš esu tas. Man nieko netrūksta“. Ir nežinai, kad esi nuogas, aklas.

173 Ar įžvelgiate tą apgaulingą periodą, kurį apibūdinau? Tai nėra kaip tie, kurių galvos buvo nukirsdintos, anuomet, tam kad gautų baltą akmenį; tai nėra tie, kurie mirė kankinių mirtimi ir buvo sudeginti prie stulpų, ir panašūs dalykai; kurie laimėjo karūną. Bet tai yra šis apgaulingas periodas dabar, kuriame galvoja, jog jie yra kažin kas. „Na, aš esu bažnyčios narys. Aš geras vyras. Aš gera moteris. Aš darau šitai. Man nereikia daryti Šito“.

174 „Bet tas, kuris nugali,“ – tas, kuris nugali visus šio periodo pasaulietiškus dalykus, kas su jais bus? Visi sėdės su Juo Jo soste; eis į Paėmimą, kai Jis ateis. O, tai bent! Dėl ko man tuomet rūpintis? Ar mums turėtų rūpėti, ką pasaulis pasakys? Ar mums turėtų rūpėti, ką kas nors kitas pasakys? Didį Šventoji Dvasia yra tarp mūsų. Jo Ugnies Stulpas veda ir duoda nurodymus mums. Jo Žodis mums yra įrodytas. Jo meilė yra mūsų širdyje. Pasaulis yra užnugaryje. Mes perėjome iš mirties į Gyvenimą. Pasaulis laiko jus išprotėjusiais.

Tačiau ar Jėzus privalėjo nešti šį kryžių vienas

O visas pasaulis tapti laisvas?

Yra kryžius kiekvienam

Ir yra kryžius skirtas man

175 Trisdešimt trejus metus esu tarnavime ir šį paskirtą kryžių nešiu tol, kol mirtis mane išlaisvins.

176 Tegul mano broliai mane atmes, sakys ką tik panorės, kad mane atmestų. Tačiau ant šio Žodžio aš stovėsiu ir tik ant Šio vienintelio.

Šį paskirtą kryžių aš nešiu

Tol, kol mirtis mane išlaisvins

O po to sugrįšiu Namu, Paėmime, kad dėvėčiau karūną

177 Mes visi to norime. Ar ne? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Mes šito norime. Tokia yra mūsų... tokia yra mūsų viltis ir prašymas. Mūsų mintys yra sutelktos į nieką kitą, tik į vienintelį Jėzų Kristų. Ir ant Jo teisumo mes stovime, vien tik tai, o Jo teismus yra Jo Žodyje. „Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“. Ir Žodis vis dar įrodo Save.

178 Kaip nugalėti? Paimant Žodį, pažadą, nusižeminime, gyvenant nuolankiai.

Šį paskirtą kryžių aš nešiu

Tol, kol mirtis mane išlaisvins

Po to sugrįšiu namo, dėvėti karūnos

179 Nes: „Kai tas Trimitas nuskambės!“. Jūs galite palaidoti mane jūroje, tačiau Trimitas mane pažadins. Tai tiesa. Aš sugrįšiu namo vieną dieną. Amen. Iki to aš kovosiu, amen, nešdamas šį kryžių; laikydamas nukreiptą žvilgsnį ne į žmones, bet ten į Kalvariją, nes Jis buvo man pavyzdys. Jis parodė kaip tai padaryti. Ir jo pavyzdžiu mes džiugiai seksime diena iš dienos.

Seku paskui Jėzų, po žingsnį žengiu

Seku paskui Jėzų, po žingsnį žengiu

180 Ar jums patinka tai? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] O, kai aš susimąstau – sekti Jį diena iš dienos, žingsnis po žingsnio.

Pasimelskime.

181 Viešpatie Jėzau, aš išstovėjau čia valandą ir penkioliką minučių, stengiausi paimti Tavo Žodį ir paaiškinti žmonėms kaip reikia nugalėti. Tu pasakei mums, kaip tai daroma. Tu nepasakei mums, bet Tu parodei kaip tai daroma. Tu vedei mus. Tu parodei mums kaip reikia padaryti: priimti savo viduje Žodį ir užtikrintai laikytis to Žodžio: „Parašyta,“ – kiekvienoje pagundoje; tačiau būti nuolankiems, gyventi nusižeminus. Tuomet mes nugalime per Tave, per Tavo jėgą, kuri jau įveikė mūsų priešą. Ir viskas, ką mes turime padaryti, tai... tai gyventi nuolankiai su tikėjimu, tikint Tuo ir mūsų susitapatinimo ženklas yra Šventojo Dvasia, ir šėtonas privalo trauktis.

182 Čia guli skepetaitės. Jos simbolizuoja sergančius žmones. Jie yra vargingi, Viešpatie. Ir jie perskaitė šiame neklystančiame Žodyje, kur jie ėmė nuo Švento Pauliaus kūno pridėtas skepetes ir užklotus. Jie buvo uždėti ant sergančių žmonių. Piktos dvasios iš jų išeidavo ir buvo padaryti dideli stebuklai. Dabar šiandien Tu esi tas pats Viešpats Jėzus.

183 Paulius pamokslavo šį Žodį ir užrašė šį Žodį, tą patį Žodį, kurį mes stengiamės sekti. Nes Jis ėmė Senąjį Testamentą ir parodė jį provaizdžiuose, ir parodė, kad jis buvo provaizdis, kad visas Senasis Testamentas buvo tobulas provaizdis Naujojo. O Viešpatie, tegul mes seksime šį pavyzdį.

184 Mes matome mūsų Viešpatį, ką Jis padarė. Ir mes suvokiame, kad tie Senojo Testamento šventieji, šį rytą mes atradome, kad jie prisikėlė. Kai Jėzus prisikėlė, jie išėjo su Juo. Ir, Viešpatie, mes tikime, jog mes išeisime, kai Jis sutrimituos Trimitu. Mes tikime tuo, kad tą dieną Nuotaka išeis ir prisijungs prie... prie Žydų grupės iš Ten, ir, kartu, ten bus Vestuvių Vakarienė Šlovėje. Jie laukia.

Mes dabar meldžiame Tavo malonės ir gailestingumo mums. Nugalėtojai, Viešpatie, nugalėtojai mes trokštame būti. Nugalėk mus Viešpatie Jėzau, Tu nugalėjai pasaulį. Dabar aš meldžiu, kad Tu leistum kiekvienam čia esančiam žmogui, šį rytą: „Atidėti kiekvieną nuodėmę, atidėti naštą, kuri taip lengvai mus apgula, kad mes galėtume kantriai bėgti mums paskirtose lenktynėse“.

185 Paulius tai pasakė, mūsų Dangiškasis Tėve, ten, Knygoje Hebrajams, kad: „Mes turime atidėti kiekvieną naštą,“ – tame 12-ajame skyriuje jis apie tai kalbėjo, po to kai jis buvo parodęs pavyzdį, anuomet: tuos, kurie praėjo; tuos, kurie nepraėjo; tuos, kurie sekė drungnai; tuos, kurie sekė būdami priekyje; tuos, kurie delsė atsilikdami. Visus, jis parodė pavyzdžius. Po to jis kreipėsi ir tarė: „Atidėkime kiekvieną naštą, kiekvieną menkiausią smulkmeną, kuri mus apgula, tam, kad mes galėtume kantriai bėgti mums paskirtose lenktynėse; žvelgdami į Jį, mūsų tikėjimo autorių ir užbaigėją, Kuris parodė mums pavyzdį“. Mes tai darome šį rytą, Tėve.

186 Dabar mūsų galvoms esant palenktoms, dabar pasitikrinkite labai nuodugniai, labai, labai nuodugniai. Ir po to, išlikite giliame nuoširdume. Tai tiesiog... tai tiesiog... Tik tiek tereikia: jūsų pasitikrinimo ir jūsų nuoširdumo. Būkite labai atsargūs dabar pasitikrindami. „Ištirk mane, Viešpatie. Išmėgink mane. Ar yra manyje blogis? Jeigu yra, Viešpatie, leisk man jį atidėti, dabar pat čia. Šioje vietoje, kurioje esu nusilenkęs, tai Tavo aukuras. Aš atidedu tai, štai čia dabar, užminu ant to savo kojomis. Kai aš nueisiu, tai pasiliks toje vietoje. Tavo Kraujo jėga tai sunaikins. Aš noriu būti nugalėtojas. Yra kažkas, kas vargina mane, Viešpatie. Aš noriu nugalėti, šį rytą. Aš galiu, per Tave. Man taip buvo pasakyta, kad per Tavo Žodį. Aš atidedu dabar tai, Viešpatie, ir aš paminu tai po savo kojomis. Šį rytą man išeinant iš šio pastato, noriu išeiti žinant, kad tai yra panardinta [...] į Dievo baliklį. Tai daugiau niekada nebus prisiminta. Aš dabar tai išpažinsiu ir prašysiu pasigailėjimo“.

187 Mūsų galvos palenktos, akys užmerktos; mūsų širdys apmąsto, tai dabar yra durys į sielą. Ar yra kažkas, ką šį rytą jūs norite atidėti į šalį, kažkas, ką jūs norite nugalėti? Ir jūs taip stipriai stengiatės, bet, šį rytą jūs liausitės bandyti. Jūs tiesiog priimsite tai, ką Jis padarė. Aš noriu, kad jūs tiesiog pakeltumėte savo ranką, pasakytumėte: „Viešpatie, aš noriu nugalėti. Tam tikras dalykas neduoda man ramybės“.

188 Viešpatie Jėzau, Tu matai šias rankas. Dabar kaip Tavo tarnas, stovintis tarp gyvų ir negyvų, aš pasmerkiu viską, kas vargina šiuos žmones ir mane patį. Ir aš prašau to Jėzaus Kristaus Vardu, mes galime palikti tai čia ant Dievo aukuro ir šį rytą išeiti iš čia laisvi, kaip nugalėtojai.

189 Jeigu mūsų sesės dar nėra patyrusios malonės, tegul ji bus suteikta dabar, Viešpatie. Jeigu mūsų broliai dar nėra patyrę malonės, tegul ji bus suteikta dabar. Ir tegul, nusižeminime, motinos bus su savo vaikais, vietoj to, kad būtų išdidžios. Ji žino, kad ji parodo... Tiems mažiems vaikučiams ji yra pamokslininkė. Jos gyvenimas yra pavyzdys. Tėvelis yra pavyzdys motinai, nes jis yra namų galva. Motina, kuri bandė jam vadovauti, ji daugiau niekada to nedarys. Jeigu jis ja naudojosi kaip durų kilimėliu, taip daugiau niekada nebus daroma. Ji yra pagalbininkė. Suteik tai, Viešpatie. Tegul visi šie dalykai, kurie trukdo mums, Viešpatie, bus patraukti.

190 Mes... mes pašvenčiame save, Tėve, tam gyvenimo laikui, kuris laukia mūsų priešakyje, žinant tai, kad mes turėsime prieiti prie to pabaigos, ir tai bus greitai. Todėl šį rytą mes pasinaudojame šia galimybe, po šio pamokslo. Mes priimame galimybę, Viešpatie, ateiti, nes mes esame pakviesti ateiti. „Meskite ant Jo savo rūpesčius, nes Jis rūpinasi jumis“. Aš žinau, kad Tu rūpiniesi, Viešpatie. Tu taip rūpinaisi, kad mirei už mus. Ir tikrai mums gali tai taip pat rūpėti, kad mes ateitume ir priimtume tai, dėl ko Tu numirei.

191 Pašventink mus, Viešpatie. Pripildyk mus naujai Šventąja Dvasia. Tegul Šventoji Dvasia tiesiog karaliaus mūsų širdyse, be galo, kad mes gyventume pamiršdami dalykus iš praeities, purvą ir liūną, kuriuose kadaise gyvenome. Mes veršimės link aukštojo pašaukimo žymės, kur mūsų Šviesos gali taip šviesti švelnume ir nusižeminime, kad kiekvienas praeivis galės pasakyti: „Ant tos kalvos gyvena Krikščionis. Tas žmogus, ta moteris, tas vyras yra tikra, pasišventusi Dievo gėlė. Jie yra tokie malonūs ir geri, visada mylintys ir švelnūs, ir supratingi“. Suteik tai, Tėve. Leisk mums būti druska, kad žemė galėtų trokšti; suteik tai,

Tėve; ir nugalėti šio pasaulio dalykus, ir šio gyvenimo rūpesčius. Jėzaus Kristaus Vardu.
Amen.

Aš galiu...

Dabar tiesiog iškelkime ranką.

...Gėlbėtojai...

Kvieti kam? „Iškil iš to purvo“. Aukštesnis gyvenimas; Jumyse yra kažkas, kas traukia jus ta linkme. Kas tai yra? Tai yra Jis. Giliai purve, mažos gėlytės; ten jūs turite gyvybę, skatinančią jus. Štai kas kviečia jus: „Kilk aukštyn iš purvo“.

Sek... sek...

192 Dabar, ar jūs iš tikrųjų tai turite omenyje? Dabar užmerkite savo akis.

Kur Jis veda, ten aš sek...

Dabar atsiduokite. Turėkite tai omenyje dabar.

Kur Jis veda, ten aš seksiu

Kur Jis veda, ten aš seksiu

Aš eisiu su Juo, su Juo, iki galo

Kur Jis veda, ten aš sek...

Dabar tyliai. Nepamirškite, paguldykite save ten.

Jis veda...

„Aš atidėsiu tai čia, Viešpatie. Aš seksiu Tave, nuo dabar. Aš priimu tai. Aš tikiu tuo“.

Kur Jis veda...

Nepamirškite, jūsų gyvenimas paliudys garsiau nei jūsų burna. Tai, kaip gyvenate žmonėms paliudys labiau nei tai, ką jūs kalbate.

Eisiu su Juo, su Juo, (kiek, kur?) iki galo.

[Brolis Branhamas pradeda niūniuoti giesmę — Red.]

193 Tiesiog pašvęskite save, giliai, nuoširdžiai, visą savo širdį. O kas, jeigu tai būtų paskutinis kartas, kada jums būtų leista pasimelsti? Taip galėtų būti. Viliuosi, kad taip nėra. Bet taip galėtų būti. Tuomet būkite dabar užtikrinti, tikrai užtikrinti, iš tiesų įsitikinę. Nepamirškite, durys užsivers vieną dieną, tada viskas bus baigta. „Prašykite, jums bus duota“.

[Brolis Branhamas pradeda niūniuoti giesmę — Red.]

194 Tik pagalvokite apie visą šlovę, kurią Jis jums pasiūlė, viską, ką Jis padarė. „Aš tikiu, Viešpatie. Aš tikiu. Aš tikiu, kad Tu esi mano nugalėtojas. Aš tiesiog vaikštau su Tavimi, Viešpatie. Aš noriu būti arti Tavęs, kad ten kur Tu esi, ten aš noriu būti“.

195 Ir prisimename, Tu pasakei mums, Tėve, kad: „Mes amžinai būsime su Viešpačiu, kai mes būsime paimti aukštyn“. Mes tik ką žvilgtelėjome į Jį dabar, Jam dabar su mumis vaikštant. Tačiau tada mes... Koks tai yra didis dalykas, tiesiog žinoti, kad Jis yra mūsų... mūsų tarpe! Kaip tai turės būti, kai mes būsime su Juo amžinai? Mums taip patinka visi mūsų užsiėmimai: mes galime išeiti pasivažinėti; apsipirkinėti; mes galime vykti medžioti, žvejoti, ar ką mes bedarytume savo malonumui. Tačiau, o, kai bažnyčia atsidaro, suprantate, mes norime susitikti su savo Viešpačiu. Tai yra didingiausias dalykas iš visų. Tuomet, susimąstykite, Jis davė mums pažadą. „Ir amžinai būsime su Viešpačiu. Sėdėsime su Juo Jo soste ir būsime su Juo amžinai“. O Dieve, mes nuoširdžiai su... su palenktomis galvomis, mes priimame tai, Viešpatie, Jėzaus Kristaus Vardu.

196 Ar jūs jaučiate, kad tiesiog galite palikti, dabar, viską, kiekvieną naštą? Jūs tiesiog galite išeiti, eiti virš to dabar? Jeigu galite, pakelkite savo ranką, pasakykite: „Iš Dievo malonės aš atidedu šį sunkumą. Aš daugiau nekovosiu prieš jį. Aš tiesiog įsikibsiu į Jo ranką, pradėsiu eiti toliau“.

„Aš kovojau, Broli Branhamai. Aš bandžiau mesti rūkyti. Aš... aš stengiausi leisti plaukams ataugti. Aš stengiausi tai padaryti. Aš lioviausi... aš mėginau taip sunkiai, Broli Branhamai. Aš tiesiog negaliu to padaryti“.

Daugiau nemėginkite. Tiesiog įsikibkite į Jo ranką, pasakykite: „Tėve, Tu įkišk mano ranką į rankovę“. Suprantate? „Aš tiesiog paduosiu Tau savo ranką. Aš eisiu toliau, Viešpatie, žiūrėdamas į Tave“. Tai įvyks. Tai aprens jus kaip tikrą Krikščionę. Jūs būsite tikras Krikščionis.

197 Iki pasimatymo šį vakarą, Dievas jus myli ir tebūna su jumis. Jūs esate mano vaikai per Evengeliją. Jūs esate atpirktieji.

Dabar aš kviečiu ateiti jūsų pastorių, kad jis paleistų mus, brolis Ormanas Nevilis.

Pamokslas išverstas: 12-10-2019

Įgarsintas pamokslas: <https://youtu.be/yd25aMzWPiQ>